

ROŽĎALOVICKO

Městský zpravodaj pro občany Rožďalovic, Ledčerek, Viničné Lhoty, Podlužan a Hasiny

Cena: 30 Kč

1/2015

Vážení spoluobčané,

dovolte mi, abych Vás srdečně pozdravil za celé vedení města i pracovníky městského úřadu v roce 2015. Doufám, že tento rok bude dalším úspěšným obdobím našeho města. Důležitým úkolem bude dokončit řadu zahájených významných investic.

Jedná se o komunikaci „V drahách“, která spojuje Zámostí s nádražím a ústí před železničním přejezdem. Tento projekt přinese částečné odlehčení od automobilové a zejména nákladní dopravy centru města. Díky úspěšné směně pozemků mezi Městským úřadem Rožďalovice a Lesy ČR a díky vstřícnému jednání Českých drah se v brzké době tato komunikace stane výlučně majetkem města.

Zkraje roku začala rekonstrukce bývalé ubytovny někdejšího Strojbalu, kterou město v nedávné době získalo do svého vlastnictví. Nově zde vzniknou dvě klubovny pro místní spolky a místnost pro pořádání menších kulturních akcí nebo může tento prostor sloužit pro různá sportovní cvičení všech věkových kategorií.

Po loňské rozsáhlé rekonstrukci základní školy probíhá od podzimu roku 2014 stavba nové družiny. Škola se tak dostane adekvátních prostor navíc i pro pořádání školních besídek či akademií.

K slavnostnímu otevření těchto tří zmiňovaných staveb dojde 27. června při příležitosti celodenní kulturní akce nazvané Rožďalovice nám – naše art město, která vyvrcholí koncertem Lenky Filipové se smyčcovým oktetem Brno Strings v kostele sv. Havla. Celý program najdete na konci tohoto čísla.

S posledním březnovým dnem byla dokončena druhá etapa rekonstrukce ulice Za Špýcharem, tzv. „Ulička“, spojující Zahradní ulici s ulicí Tyršovou. K poslednímu panelovému úseku ulice Za Špýcharem je již připravena projektová dokumentace.

Ožehavou otázkou posledních dnů se stává kvůli svému silnému znečištění náhon v místní části Podolí ústící do řeky Mrliny. Při nedávné schůzce s pracovníky Vodovodů a kanalizací Nymburk bylo zjištěno, že se v náhonu se hromadí stále více odpadních vod.

Z tohoto důvodu je prioritou vybudování nového kanalizačního řadu v ulici U Barborky. Starý rozvod vedoucí do náhonu bude poté zrušen. Proto prosím a vyzývám občany z Podolí, kteří jsou napojeni do tohoto starého rozvodu, aby se přihlásili na městském úřadě, kde s nimi bude projednáno nové připojení a zároveň město zprostředkuje pomoc i při jednání s VaK Nymburk.

V těchto dnech již také probíhá zaměřování všech komunikací v Podolí (Lindnerova, Antonína Majera,

Obůrka a U Barborky) pro chystanou rekonstrukci těchto ulic, jejichž stav je již delší dobu velmi neutěšený.

Dále bych chtěl též zmínit, že s koncem loňského roku byla dokončena digitalizace pozemků a nemovitostí v našem městě a spádových obcích Katastrálním úřadem Nymburk. Tato digitalizace ukázala, kolik městských pozemků je užíváno občany k soukromým účelům, aniž by tyto byly v jejich vlastnictví. Proto by bylo dobré do budoucna vyřešit majetkoprávní vztahy a převést pozemky na ty, kdo je využívají. I v tomto případě Městský úřad Rožďalovice nabízí pomocnou ruku při realizaci převodu těchto pozemků.

Závěrem bych Vás chtěl nalákat na některé kulturní akce, které město připravuje.

I letos se můžete těšit na pouťové letní slavnosti konané v areálu místního fotbalového hřiště. Po loňském velmi úspěšném koncertu Marty Kubišové chystáme na 11. září její vystoupení společně s Václavem Neckářem. Adventní čas uzavře svým vánočním koncertem Janek Ledecký.

Preji Vám všem příjemné prožití velikonočních svátků.

*Petr Kapal,
starosta města*

Vzniká nové Centrum pro spolkovou činnost

Dokončovací práce na přístavbě prodejny COOP Jednota

V neděli 22. března byl na náměstí otevřen nový obchod

V dubnu proběhne restaurování sochy Mistra Jana Husa

V prvních jarních dnech byla dokončena rekonstrukce „Uličky“

Na přelomu února a března byla zahájena jedna z největších investičních akcí letošního roku – obchvat města spojující Záměstí a východní část města

Aktuálně

Muzeum Jendy Rajmana ve finále

Široké veřejnosti jistě nezůstalo bez povšimnutí, že na rohu Husovy a Tyršovy ulice probíhá rekonstrukce domu č. 24, který navazuje na již veřejnosti přístupnou knihařskou dílnu Jendy Rajmana. V této budově bude stálá expozice mapující životní příběh tohoto umělce, jeho knihařskou tvorbu a nesmírnou lásku ke knize.

V době, kdy byl objekt majetkem Okresních komunálních služeb v Nymburce, byly jeho prostory užívány k různým účelům včetně květinové síně v dřívějším obchodě. V mé paměti je však tento dům spojen s obchodem papírnických potřeb, kam jsem si chodil pravidelně pro časopisy. Jenda Rajman junior, který tam prodával, nabízel kromě sešitů a jiných školních pomůcek i poštovní známky, a tak uspokojoval naši klukovskou sběratelskou vášeň. Na pultě stával „kolotoč“, což byl otáčecí stojan na pohlednice. Kromě blahopřání k různým příležitostem, zde byly pohlednice Rožďalovic a okolí, které jsou v dnešní době jsou cennou kořistí pro sběratele. Uvedení muzea do provozu i s původním obchodem navodí jistě onu zvláštní atmosféru, kterou tento dům v dřívějších dobách žil.

I když stavební práce spojené s rekonstrukcí objektu komplikují trochu provoz na křižovatce, budeme za to odměněni poznáním bohatého života Jendy Rajmana jako knihaře, fotografa a společenského člověka, který přivedl do Rožďalovic řadu významných osobností.

Rudolf Valeš

Necháváte svého mazlíčka bez dozoru? Může Vás to stát až 30 000 Kč!

V poslední době dochází ke stále čtenějším stížnostem občanů na volné pobíhání psů po městě. Nejčastější příčinou bývá nedostatečné zabezpečení psa před útekem z pozemku.

Zastupitelstvo města už omezení volného pohybu zvířat na určitém území řešilo v minulosti, a to obecně závaznou vyhláškou č. 3/2004 (stále platnou), kterou se stanoví některá opatření k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku. Lze do ní nahlédnout na městském úřadě nebo na webových stránkách města. Mimo jiné byla i zmiňována v předešlých číslech tohoto čtvrtletníku.

Jelikož ale někteří majitelé psů tuto obecně závaznou vyhlášku nerespektují, vedení města muselo na tento dlouhodobý problém reagovat. Doposud se tato záležitost řešila pomocí kynologických služeb, tedy odchytom psa a jeho následným umístěním do útulku. Vzhledem k rostoucímu počtu takových případů však město za tyto „služby“ za poslední dva roky zaplatilo 120 000 Kč!

Odchyt a umístění do útulku pro naše město zprostředkovává pan Vlastimil Kniha (Kynologické služby v Říčanech). Do útulku v Lysé n. L. bylo umístěno již deset psů.

Nyní se věc řeší dle zákona, a to ve smyslu porušení obecně závazné vyhlášky přijaté podle jiných právních předpisů a v souladu se zákonem na ochranu zvířat proti týrání, které je ve správním řízení řešeno jako přestupek proti pořádku a podle § 46 odst. 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích ve znění pozdějších předpisů, kdy může být uložena pokuta až do výše 30 000 Kč.

Tyto přestupky projednávají úřady obcí s rozšířenou působností, pro naše město jím je Městský úřad Nymburk.

V současnosti již je jeden takový případ řešen. Majitel zaplatil 1500 Kč za odchyt psa a přestupek příslušný

odbor Městského úřadu v Nymburce projednává.

Pokud se na tento problém budeme dívat poněkud lidštěji a upustíme od zákonů a paragrafů, pak je třeba konstatovat, že zvíře, které se dostane mimo domácnost či pozemek svého chovatele, může být vystaveno stresu z vnějšího prostředí. Může dojít k poranění či usmrcení zvířete nebo k vyvolání stresových vlivů v důsledku napadení jiným zvířetem, útoku člověka, střetu se silničním vozidlem aj. Nemluvě o znečišťování veřejného prostranství, zranění člověka nebo poškození cizího majetku.

Nelze přehlédnout, že v posledních letech dochází k výraznému zvelebování města. Chovatelům psů by tedy nemělo být lhostejné znečišťování veřejných míst psími exkrementy. Ať už se jedná o nový park v Panské zahradě, náměstí, nebo prostranství před základní či mateřskou školou a mnohá další místa.

I při doprovodu zvířete na vodicíku by si měl vlastník psa jeho výkal na místě uklidit. To se však ve většině případů neděje. Na místě je nutné vznést podezření, že někteří lidé venčí své psy i v nočních hodinách, aby nebyli viděni.

(red)

Svoz nebezpečného odpadu proběhne 11. dubna od 8 do 9 hodin na náměstí v Rožďalovicích

Nové průkazy OZP

Držitelé průkazů mimořádných výhod a dočasných průkazů osob se zdravotním postižením (průkaz OZP), které byly vydány dle legislativy účinné do 31. prosince 2013, by si měli zajistit jejich výměnu za nový průkaz OZP v podobě plastové kartičky, a to v době od 1. dubna do 31. prosince 2015. a

Lidem, kteří pobírají příspěvek na mobilitu, zašle příslušná krajská pobočka Úřadu práce ČR (ÚP ČR) písemnou výzvu k prokázání nároku na průkaz OZP. Dopis bude obsahovat také informaci o tom, jak mohou prokázat tento nárok a co mají ještě doložit v rámci žádosti o vydání průkazu OZP. Výzvu dostanou klienti do vlastních rukou.

Zadatelé musí vyplnit na příslušném kontaktním pracovišti ÚP ČR

tiskopis s názvem „Žádost o přechod nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením“. O nový průkaz OZP musí lidé požádat nejpozději do 31. prosince 2015. V opačném případě jim na něj zanikne nárok. O přechodu nároku na průkaz OZP ÚP ČR správní řízení nevede, vydání průkazu pouze zaznamená do spisu dotyčného klienta.

V ostatních případech (lidé, kteří nepobírají příspěvek na mobilitu) ÚP ČR nebude sám zahajovat správní řízení z moci úřední, jako tomu bylo doposud a nebude sledovat, kdy skončí platnost průkazu u jednotlivých klientů. Lidé by si proto měli už sami zajistit výměnu dosavadních průkazů za nové plastové kartičky podobné řidičskému nebo občanskému průkazu, a to od 1. dubna 2015.

Při podání žádosti o přechod nároku na průkaz OZP je nutné, aby si kli-

enti s sebou vždy vzali průkaz mimořádných výhod nebo dočasný průkaz OZP – na výměnu mají nárok pouze držitelé platného průkazu, který má platnost delší než do 1. ledna 2015. V případě, že má člověk průkaz mimořádných výhod, který mu ještě přiznal obecní úřad do konce roku 2011, doporučuje ÚP ČR vzít s sebou i rozhodnutí o přiznání mimořádných výhod. Dále je třeba doložit aktuální fotografii, která odpovídá formátu fotografie určené na občanský průkaz. A v neposlední řadě, stejně jako při každém úředním jednání, je potřeba prokázat totožnost občanským průkazem.

Ing. Dana Navrátilová,
vedoucí oddělení
nepojistných sociální dávek

tel.: 950 140 331
dana.navratilova@nb.mpsv.cz

Adventní koncert

Předvánoční čas nám v kostele sv. Havla zpřijemnil adventní koncert Baborák Ensemble se sólistou Radkem Baborákem, který vystupuje například s Berlínskou filharmonií a spolupracuje s mnoha prestižními orchestry po celém světě.

Na dvě stovky posluchačů, které koncert navštívily, čekal neopakovatelný hudební zážitek. Výtěžek byl věnován na konto Centra Paraple, na vstupném se vybrala částka 33 450 Kč, 16 550 Kč věnoval Ing. Roman Kloubec z firmy AZ Elektrostav, a. s.

(red)

Maškarní rej

Místní fanklub Odbor přátel SK Slavia v Rožďalovicích pořádá tradiční celodenní maškarní rej v sále na Radnici. V odpoledních hodinách se konalo dětské maškarní a masek tu bylo opravdu pozeňnaně. Celým odpo-

lednem provázal a děti bavil Krejčík Honza. Jeho žluté kalhoty s velkými kapsami a barevnými záplatami jsou nepřehlédnutelné. Křížem krá-žem v nich putuje za nejmenšími dětmi po celé České republice. Jeho vystoupení bylo opravdu strhující a díky patří nejen jemu, ale především organizátorům. Úžasná atmosféra,

bohatá tombola a rozzářené dětské oči byly důkazem vydařeného karnevalového dne.

Večer se pak při hudebním vystoupení kapely „Proč ne“ představily masky dospěláků a bylo vyhlášeno 15 nejlepších masek.

Veronika Bachová

Ohlédnutí za plesovou sezonou

Plesy pořádané rožďalovickými spolky každoročně obohacují kulturní život v Rožďalovicích. Plesovou sezonu zahájil tradičně myslivecký ples, který proběhl v lednu, zkraje února pak následoval ples míst-

ních hasičů. Děti i dospělí si skvěle užili maškarní ples, který pořádal Odbor přátel SK Slavia Praha Rožďalovice. Odpoledne patřilo dětem s rodiči a večer přišel na řadu rej masek pro dospělé. Sezonu uzavřel 14. března rybářský ples.

Na všech plesech se návštěvníci velmi dobře bavili, vše bylo připraveno

na výbornou, ať už vezmeme v potaz kapely, které nás navštívily, nebo výzdobu a velmi bohaté tomboly, z nichž si návštěvníci odnášeli různorodé ceny. Nezbyvá než poděkovat za přípravu plesů všem, kteří se na nich podíleli. Těšíme se opět za rok na další plesovou sezonu.

(red)

Hudba léčí

Velmi oblíbenou a často navštěvovanou se stala kulturní akce Hudba léčí, kterou každý měsíc na sále Radnice ve spolupráci s MěÚ pořádá Klub přátel dobré hudby v Rožďalovicích. Akci navštěvují jak občané Rožďalovic, tak i návštěvníci z okolních obcí. Pravidelně se k nám vracejí věrní fanoušci a objevují se i nové tváře, za které jsme velmi rádi.

V letošním roce nás navštívil Jiří Chára, manželé Mikuškovici a Pepino band z TV Šlágry. Na akce konané s kapelami z TV Šlágry se sjíždějí lidé i z dalekého okolí a je o ně velký zájem. Proto se na tato vystoupení koná předprodej vstupenek, který probíhá vždy měsíc před konanou akcí na MěÚ Rožďalovice.

V tomto pololetí se můžete těšit na Stanislava Keitha, skupinu

Decent Jiřího Hakena, Václava Žákovce z TV Šlágry a hudební skupinu Jepla.

Tyto akce jsou stále velmi oblíbené a návštěvníkům se líbí. Dou-

fáme, že toto nadšení fanoušků Hudby léčí vydrží a budeme se scházet i nadále v tak hojném počtu jako doposud.

(red)

Setkání seniorů

Dne 12. března proběhlo na sále Radnice již tradiční přátelské posezení se seniory.

Odpolední program zahájil starosta města Petr Kapal, který přítomné

seznámil s děním v našem městě a s plány na nejbližší období.

Posezení zpestřila kapela Táboranka, která velmi mile překvapila, jak svou velikostí, tak příjemným vystupováním. Jelikož se jednalo o jarní setkání, tak dámy obdržely pozornost

v podobě hyacintů. Celé odpoledne probíhalo v přátelském duchu, přítomní se pozdravili a popovídali si, někteří také zavítali na taneční parket. Budeme velice rádi, když se příští setkání rozšíří o další nové návštěvníky.

(red)

Pojedte s námi do divadla

Tradicí se staly návštěvy Hálkova divadla v Nymburce. Skoro každý měsíc pořádá MěÚ zájezdy, které pravidelně navštěvuje kolem 16 věrných divadelních fanoušků. V letošním roce proběhl zájezd na představení *Tři muži na špatné adrese*, velmi dobře zpracovanou komedii, kde se předvedli herci Bohumil Klepl, Karel Heřmánek, Zdeněk Žák a Jana Šulcová. V březnu byl pořádán zájezd do Kongresového centra v Praze na světově známý

muzikál *Mamma Mia!*. Pro velkou odezvu jsme se rozhodli, že v druhém pololetí tohoto roku budeme zájezd na muzikál opakovat. O jaký muzikál půjde, budete včas informováni.

Také nás čekají ještě dvě divadelní představení v Hálkově divadle. V dubnu to bude *Manželské vraždění*, v němž se představí Jaroslav Dušek a Nataša Burger.

Dále pak v květnu představení *Žena za pultem 2: Pult osobnosti*, kde

se v hlavních rolích ukáží výborní herci Jiří Lábus a Oldřich Kaiser.

Pro velký zájem jsou již představení vyprodaná, ale budeme velice rádi, když se řady pravidelných návštěvníků divadla rozšíří o další účastníky.

Zájemci o zájezdy na divadelní představení, ať se hlásí na městském úřadu.

(red)

Na co se můžeme těšit

11. dubna	<i>Hudba léčí (Decent – Jiří Haken)</i>
18. dubna	<i>Podlužanská kytara (Country klub Podlužany)</i>
19. dubna	<i>Odemykání Mrliny (Bučický rybník)</i>
30. dubna	<i>Slávistické čarodějnice (Zahradní ulice)</i>
2. května	<i>Výstava Napříč časem XI. (Galerie Melantrich, 14.00)</i>
8. května	<i>Muzejní noc – 70. výročí konce II. světové války (Galerie Melantrich, 14.00)</i>
9. května	<i>Hudba léčí (Václav Žákovec)</i>
9. května	<i>Koncert Věry Likérové a Doležalova kvarteta (kostel sv. Havla, 18.30)</i>
23. května	<i>Zámecké slavnosti 2015 (Domoř Rožďalovice, 12.30)</i>
30. května	<i>Dětský den s hasiči a základní školou (Sokolské hřiště, 8.00)</i>
14. června	<i>Hudba léčí (Jepla)</i>
27. června	<i>Slavnostní otevření školní družiny, Centra pro spolkovou činnost a místní komunikace (11.00)</i>
27. června	<i>Rožďalovice nám – naše art město</i>
27. června	<i>Vystoupení Lenky Filipové a smyčcového oktetu Brno Strings (kostel sv. Havla, 19.30)</i>

Předprodej vstupenek na koncert Lenky Filipové bude probíhat od 15. dubna 2015 na MěÚ Rožďalovice.

Ceník za pronájem sálu Radnice

	Místní	Ostatní
Pronájem celého sálu (i s výčepem)	1500 Kč + cena za energie	3000 Kč + cena za energie
Pronájem výčepu	500 Kč + cena za energie	1000 Kč + cena za energie
Záloha za pronájem	5000 Kč	10 000 Kč
Cena za úklid	100 Kč/h	100 Kč/h
Cena za čištění potrubí výčepu	300 Kč	300 Kč

Více informací na MěÚ Rožďalovice.

Vítání občánek

V sobotu 28. března jsme přivítali tyto občánky: Annu Žďánskou, Zuzanu Pažoutovou, Olivera Žohu, Matyáše Geršla, Terezu Špicarovou, Valerii Udatnou a Robina Mikuškovice.

Okénko do Základní školy a Mateřské školy G. A. Lindnera Rožďalovice

Dovolte, abych vás stručně seznámil s tím, co podstatného se v období od ledna do poloviny března v naší škole stalo. Nebudu vás duplicitně informovat o tom, co se můžete dočíst v následujících článcích o práci školy, ale zaměřím se na to, co se v nich nedočtete.

V oblasti ICT došlo k úplnému pokrytí Wi-Fi signálem všech vnitřních prostor budovy základní školy a částečnému pokrytí vnitřních prostor mateřské školy. Toho můžeme využít při práci s notebooky a nově také s tablety, protože základní škola disponuje 20 a mateřská škola 2 tablety.

V oblasti jazykového vzdělávání se nám podařilo navázat v rámci eTwinningových aktivit elektronic-

kou komunikaci v anglickém jazyce s žáky základní školy v Nizozemí. Konáme přípravné kroky k zapojení se do projektu The Voice of European Teachers, který v České republice zastřešuje Univerzita Palackého Olomouc. Je zaměřen na další vzdělávání pedagogických pracovníků z 10 evropských zemí. A bohužel pouze jeden týden v naší škole působila rodilá mluvčí z Anglie paní Kathleen Gough, aby se vrátila zpět z důvodu úmrtí v rodině.

V oblasti šetření klimatu školy se rodiče, žáci i zaměstnanci školy zapojili do dotazníkového šetření Mapa školy, za což jim patří poděkování, že byli ochotni registrovat svoje názory na práci školy. Toto šetření pravidelně provádíme s tříletou periodou již od roku 2006 a přináší nám podstat-

né a podnětné informace o tom, na co bychom se měli ve své práci zaměřit, popř. co bychom měli dělat jinak a lépe. Zpracování výsledků tohoto šetření bude dokončeno do 15. dubna a budete se s nimi moci seznámit např. na školním webu www.zs-roz-dalovice.cz.

Těší nás úspěch žákyně 7. třídy Sárky Hamplové, která se umístila na pěkném 3. místě v okresním kole zeměpisné olympiády. A také jsme zaznamenali nejen jeden případ zájmu rodičů žáků přihlásit do naší školy žáky, kteří v tuto chvíli navštěvují základní školu v jiné obci.

S přáním krásného jara

*Mgr. Roman Kotlář,
ředitel školy*

„Nechci kazy“

Ve středu 28. ledna proběhla v MŠ Rožďalovice v rámci preventivního programu akce nazvaná „Nechci kazy – školka“. Program byl zaměřen na školení dětí v oblasti zubní hygieny. Lektor Lukáš vysvětlil dětem formou pohádky „O bacilovi Cecilovi“ vznik zubního kazu a motivoval děti k čištění zoubků. Každé dítě obdrželo svůj kartáček. Poté se lektor věnoval dětem v menších skupinkách v individuálním nácviku správného čištění zoubků.

Radka Hofmanová

Hraní s angličtinou

Odpoledne 25. února se v naší školce ve třetí třídě Sluníček konalo „Hraní s angličtinou“. Po přivítání a seznámení rodičů s akcemi, které nás v blízké době čekají, si děti zazpívaly veselou písničkou „Hello everybody“. Poté se děti anglicky představily a přidaly další písničky – „Head and shoulders“, „Five little monkeys“, „Open shut them“, „The hello song“ s pohybovým znázorněním, počítaly s hrací kostkou, zahrály si hry a pantomimu. Na závěr si společně s rodiči vypracovaly pracovní list „Popteleň zvířátka“.

Ze ZŠ mezi nás také přišla paní učitelka Hrnčířová, aby se sezná-

mila s výukou angličtiny v naší školce a moc se jí u nás líbilo. Setkání proběhlo v klidné, pohodové a radostné atmosféře. Děkujeme rodičům a všem ostatním za účast

na společném odpoledni a chválíme děti za pozornost a skvělé výkony.

Lenka Pecková

Maškarní rej v MŠ

Tradiční maškarní rej jsme v naší školce zahájili ve středu 18. února. Masopust jsme oslavovali celkem čtyři dny. Začali jsme představením všech masek (piráti, princezny, čarodějky, kouzelníci a mnoho dalších) a pak už jsme dva dny jen tančili a soutěžili. V pátek za doprovodu hud-

by místního rozhlasu prošel školkový maškarní průvod Rožďalovicemi. Svými masopustními říkankami a písničkami děti potěšily přihlízející a zaměstnance v provozovnách, prodejnách i na městském úřadě a v základní škole.

O závěr maškarního reje ve školce se postarali v pondělí Inka Rybářová a klaun Rybička se svým zá-

bavným programem. Odměnou pro masky byly diplomy, několik sladkostí a balónky. Poděkování patří všem rodičům, kteří na maškarní rej své děti pečlivě připravili.

Věříme, že i další akce naší školky budou tak zdařilé a veselé jako letošní maškarní rej.

Marcela Kořínková

Zápis do 1. třídy

Zápis do 1. třídy ZŠ a MŠ G. A. Lindnera Rožďalovice proběhl v sobotu 17. ledna a v náhradním termínu v úterý 27. ledna. Celkem se k zápisu dostavilo 24 dětí. Spolu s učiteli prvního stupně děti vyplňovaly pracovní listy, recitovaly nebo zpívaly,

kreslily. Za svoji šikovnost byly odměněny dárky, které vyrobili jejich budoucí spolužáci.

Žáci 5. třídy připravili pro budoucí školáky doprovodný program v podobě her a soutěží. Děti si vyzkoušely svoji zručnost při přenášení míčku na lžici, skládání puzzle, hodu na kuželky, střelbou na branku. Podle

hmatu poznávaly předměty známé ze svého okolí. Za splnění soutěžních úkolů získaly odměnu v podobě sladkostí. Předpokládanou třídní učitelkou 1. třídy bude Mgr. Marcela Sasková.

Mgr. Jaroslava Sedláčková

Školáci čtou předškolákům

V letošním školním roce navázala základní škola další spolupráci s mateřskou školou. Projekt byl nazván „Školáci čtou předškolákům“ a spočívá v návštěvě předškolních dětí v hodině českého jazyka. Během ní si pro děti jejich budoucí spolužáci připraví různé aktivity a přečtou ukázkou z knížky, kterou si vyberou.

Začali jsme v říjnu 2014, kdy hlavními organizátory byli žáci 9. třídy a skončíme po devíti měsících letos v červnu, kdy naši prv-

ňáci budou mít za úkol ukázat budoucím prvňákům, co se za rok ve škole naučili.

Devátá třída začala číst první kapitolu z Ladova *Mikeše* a v ní pokračovali i osmáci a sedmáci. Jako další aktivity bylo pro děti připraveno poznávání pohádkových postavíček a pohádek nebo pohybové hry.

Některé třídy využily i toho, že se děti v mateřské škole učí anglicky, a zahrály si s nimi anglickou verzi hry *Pan čáp ztratil čepičku*.

Šestá třída si vybrala čtení z knihy *Honzíkova cesta* od Bohumila Říhy a nacvičila i krátké diva-

delní představení pohádky *Zvířátka a loupežníci*.

S přehoupnutím do nového roku se i tato aktivita přesunula na první stupeň, kde se jí zdárně a s nadšením ujala pátá třída pod vedením paní učitelky Saskové. Kromě čtení a dramatizace se zde předškoláci měli možnost seznámit i s prací na interaktivní tabuli.

Doufáme, že programy se dětem líbily, a uvidíme, co si pro ně připraví další třídy.

Mgr. Jana Červenková

Veselá básnička

V úterý 10. března praskala obřadní síň v Rožďalovicích doslova ve švech. Probíhala zde tradiční kulturní událost spojená s recitací básní nazvaná Veselá básnička. Děti z mateřské školy a žáci prvního stupně soutěžili v šesti věkových kategoriích. Letos se sešlo celkem 62 soutěžících.

Vystoupení dětí byla zajímavá a poutavá, občas se projeví tréma, ale není divu. Předstoupit před tak velké publikum, přednést text a nezapomenout slova, to chce talent a odvahu.

Vystoupení dětí hodnotily celkem dvě poroty, odborná a žákovská. V odborné porotě rozhodovali

Mgr. Jana Červenková, Mgr. Roman Kotlář a Mgr. Markéta Drobečková. Žákovská porota pracovala ve složení Kateřina Hůlková a Šárka Švarcová (8. třída) a Denisa Dušková (9. třída). V každé kategorii byli vyhlášeni tři nejlepší recitátoři.

Dále porota vybrala celkem 12 soutěžících, kteří postoupili do meziškolního kola.

Zde reprezentovali rožďalovic- kou školu a poměřovali recitátorské dovednosti v konkurenci dalších pěti okolních škol, které přijaly pozvání do Rožďalovic.

Mgr. Markéta Drobečková

Přehled výsledků školního kola

MŠ	1. místo	2. místo	3. místo
odborná porota	Barbora Nováková	Karolína Líbalová	Nela Blažková
žákovská porota	Barbora Nováková	Viktorie Veselá	Matěj Čížkovský
1. třída	1. místo	2. místo	3. místo
odborná porota	Vlastimil Kunc	Štěpán Michálka	Amálka Malá
žákovská porota	Vlastimil Kunc	Amálka Malá	Veronika Skurková
2. třída	1. místo	2. místo	3. místo
odborná porota	Andrea Truhlářová	Štěpán Taneček	Matěj Vyšata
žákovská porota	Ester Kašparová	Denisa Havlíková	Matěj Vyšata
3. třída	1. místo	2. místo	3. místo
odborná porota	Kateřina Udánouskaja	Tereza Hojsáková	Miloslav Mráček
žákovská porota	Kateřina Udánouskaja	Tereza Hojsáková	Eliška Burdová
4. třída	1. místo	2. místo	3. místo
odborná porota	Vojtěch Vacek	Adam Tříška	Alex Truhlář
žákovská porota	Adam Tříška	Tomáš Zvěřina	Veronika Hospodková
5. třída	1. místo	2. místo	3. místo
odborná porota	Michaela Blechová	Kateřina Lhotáková	Dominik Remar
žákovská porota	Michaela Blechová	Kateřina Lhotáková	Jakub Holec

Na školní kolo Veselé básničky navazovalo druhé kolo této recitační soutěže. Ve středu 11. března zasedy v prostorách jazykové učebny opět dvě poroty, aby si vyslechly recitátory ze šesti škol. Kromě rožďalovických žáků se soutěže zúčastnili i žáci ZŠ Dymokury, Dětenice, Běchary, Křinec a Kopidlno. Žákovská porota pracovala ve stejném složení jako ve školním kole, odborná porota

byla složena z pedagogů ZŠ Rožďalovice, Dětenice a Kopidlno.

V meziškolním kole zazněly nejen klasické básničky z pera Jiřího Žáčka, Miloše Kratochvíla nebo Františka Hrubína, ale také méně známé verše od Jana Čarka, Jaroslava Seiferta a Václava Bláhy.

Úkolem obou porot bylo vybrat tři nejlepší recitátory z kategorií mateřská škola a 1. až 5. třída.

Z naší školy se v tomto kole umístili Barbora Nováková, Vlastimil Kunc, Kateřina Udánouská, Tereza Hojsáková, Veronika Hospodková a Adam Tríska.

Všem gratulujeme!

Mgr. Jana Červenková

Příprava na Odznak všestrannosti olympijských vítězů

V rámci volnočasových aktivit pořádala naše škola pro žáky již mnoho akcí. Nejdříve se jednalo o Zimní a Letní pětiboj, na který navázal Podzimní desetiboj. Ten v druhém pololetí tohoto roku přešel ve Vícebojařský klub.

Cílem aktivit byla a je příprava našich žáků na celorepublikovou soutěž

Odznak všestrannosti olympijských vítězů (OVOV).

Tento pohybový program připravili pro žáky základních škol olympijské vítězové v desetiboji Robert Změlík a Roman Šebrle. Naši žáci se během setkání Vícebojařského klubu připravují na šestiboj OVOV, jehož postupové okresní kolo proběh-

ne v období od března do poloviny května tohoto roku.

S disciplínami se žáci setkali již dříve, jde o běh na 60 m, hod medicinbalem, trojskok snožmo z místa, kliky po dobu 2 minut, skoky přes švihadlo a běh na 1 km.

Mgr. Jana Červenková

Lyžařský výcvikový kurz

„Budete-li mít víru jako zrnko hořčice, řeknete této hoře: Přejdí odtud tam, a přejde; a nic vám nebude nemožné,“ praví se v knize knih – Bibli. Proč začínáme článek těmito slovy? Již dvakrát za sebou to vypadalo, že zima nebude ta pravá ladovská. Dvakrát jsme věřili, že termín vybraný na lyžařský výcvik bude pro sněhové podmínky ten nejpříznivější a dvakrát se příroda umoudřila. Nic není nemožné. I letos se tedy žákům ŽŠ a MŠ G. A. Lindnera díky dobrým sněhovým podmínkám splnilo přání odjet na lyžařský výcvik.

V neděli 4. ledna vyrazilo 20 žáků 7. – 9. třídy s tříčlenným doprovodem ve složení Roman Kotlář ml., Markéta Drobečková a Eliška Hojsáková do Rokytnice nad Jizerou zlepšovat své lyžařské dovednosti. Během prvního dne se naučili lyžovat i ti, kteří na lyžích nikdy nestáli nebo si potřebovali své dovednosti oprášit. Díky velkému množství sněhu nic nebránilo tomu, aby skupina v následujících dnech vyrazila na velký vlek Studenov.

Volný čas byl naplněn hrami, aktivitami na stmelování kolektivu a poznáváním okolí v podobě pěších výletů. Poslední lyžařský den byl pro žáky připraven slalom, který měl prověřit jejich lyžařské dovednos-

ti. S potěšením musíme říct, že hlavní cíl lyžařského výcviku byl splněn, protože všichni trasu absolvovali bez problémů.

Na závěr bychom rádi poděkovali MěÚ Rožďalovice za finanční příspěvek pro každého žáka, díky kterému si žáci mohli užít nadstandardních podmínek nejen lyžařských, ale i ubytovacích, a to i přesto, že částka vybraná na LVK byla 2000 Kč.

Mgr. Jana Červenková

Nejlepší byl čtvrtek, protože jsme byli na Studenově. Poprvé jsem byl na větší sjezdovce. Hodně jsem se tam zlepšil v lyžování. Líbily se mi večerní aktivity. Nejlepší byla abeceda. V lyžování jsem se hodně zlepšil, ale mám se ještě v čem zlepšovat.

Ondra Kutmon, 7. ročník

V úterý bylo krásné počasí, takže se krásně lyžovalo. Odpoledne jsme vyrazili na větší sjezdovku. V pátek se pořádala soutěž ve slalomech. Doufám, že se uskuteční i LVK 2016.

Jaroslav Rychtařík, 7. ročník

Ve středu si odvážlivci mohli jít zalyžovat na sjezdovku Studenov, já jsem si ještě netroufala a raději jsem šla na menší sjezdovku Koupaliště.

Ve čtvrtek jsme ale stejně šli na Studenov všichni. Je to velká sjezdovka a jsem ráda, že jsem to dokázala sjet. Doufám, že se na další LVK pojede i v příštím roce.

Adéla Pešavová, 7. ročník

S ubytováním jsem byl spokojený a jídlo bylo také velmi dobré. Byli jsme na několika sjezdovkách a zažili jsme různé podoby počasí, takže jsme měli jedinečnou příležitost jezdit na různých druzích sněhu. I když jsme se sebevíc snažili, tak jsme pádům nezabránili, ale to nám dobrou náladu nezkazilo. LVK byl úžasný zážitek neopakovatelné kvality se spoustou předností a zábavou. Doufám, že se v budoucnu na hory znovu dostanu.

Pavel Buryan, 9. ročník

V pondělí jsme poprvé nasadili lyže (tedy já), bylo mnoho pádů, ale po hodině jsem se na lyžích naučila a byla jsem moc ráda. Každý den jsme dopoledne a odpoledne lyžovali. Ve čtvrtek jsem si vyzkoušela větší sjezdovku Studenov.

Moc jsme si to tady užili!

Kateřina Dlouhá, 8. ročník

Zeměpisná olympiáda

V úterý 17. února 2015 se v Nymburce v budově Gymnázia Bohumila Hrabala konalo okresní kolo zeměpisné olympiády. Naše škola vyslala tři soutěžící, kteří v průběhu celého dopoledne řešili záložné otázky prověřující nejen jejich geografické znalosti, ale i úroveň logického myšlení a schopnost použít své dovednosti a znalosti v praxi.

Velkou radost sobě i nám udělala žákyně 7. třídy Sára Hamplová, která ve své věkové kategorii obsadila výborné 3. místo. Další dva soutěžící – Jiří Gabriel a Dalibor Došek – se sice nedostali na stupně vítězů, ale zkušenosti, které získali, se jim jistě neztratí.

Mgr. Dana Rolfová

Návštěva divadla

Během školního roku pořádá naše škola pro druhý stupeň dvě návštěvy divadla. V prvním pololetí žáci absolvovali dopolední představení v některém z okolních divadel. Takto měli možnost zhlédnout *Strašidlo cantervillské* nebo *Zkrocení zlé ženy* v divadle v Mladé Boleslavi a letos muzikál *Tři mušketýři* v Kolíně.

V druhém pololetí škola pořádá návštěvu večerního představení, která je již pro žáky dobrovolná. Jako první jsme navštívili muzikál *Limonádový Joe* v Mladé Boleslavi, následně moderní zpracování *Romea a Julie* v pražském Divadle U Hasičů a letos klasický muzikál *My Fair Lady* v Divadle Na Fidlovačce.

Naše poděkování patří Sdružení rodičů Rožďalovice, které podpo-

ruje tyto aktivity a na divadelní představení žákům přispívá, stejně jako rodičům, kteří se rozhodli své děti podpořit v kulturním vzdělání. To, že je o akci zájem, dokazuje i stále se zvyšující počet zájemců z řad našich žáků a jejich požadavek na uskutečnění dalších večerních představení.

Mgr. Jana Červenková

V pátek 16. ledna jsme navštívili pražské Divadlo Na Fidlovačce. Šlo o večerní představení a jmenovalo se *My Fair Lady*. Muzikál se mi moc líbil, účinkovali v něm známí herci z televizních seriálů. Ke konci jsme byli všichni trochu unavení, protože divadlo trvalo skoro tři hodiny, ale stálo to za to.

Hlavní postavou byla květinářka, která neuměla mluvit spisovně.

Na ulici potkala profesora Higginse, který ji naučil správně mluvit a ze špinavé a ošklivé dívčinky se stala krásná, urozená dívka. Myslím, že se od sebe navzájem něco naučili, protože profesor byl nakonec milý, hodný a ohleduplný.

*Kateřina Dlouhá,
8. třída*

Divadelní hra se mi velmi líbila a byla nejlepší, jakou jsem viděl. Rád bych příště jel znovu.

Divadlo se mi velice líbilo, byly tam zajímavé kulisy a vtipné scénky. Muzikál se mi moc líbil, protože se tam hodně tancovalo a zpívalo.

Nejvíce mě nadchla herečka, která hrála květinářku Lizu. Byla skvělá.

Ohlasy žáků 6.–8. třídy

Beseda s mistrem světa

Protidrogová prevence je součástí učiva výchovy ke zdraví i dlouhodobé primární prevence a při besedách se v naší škole vystřídalo již několik přednášejících. Když ale v pondělí 9. března krátce před osmou do školy nakráčel mládenec s částečně vyholenou hlavou, potetovaný od hlavy k patě (doslova), málokdo by v něm očekával lektora tohoto obtížného tématu. Dominik Nekolný má totiž svoji vlastní image, která trochu souvisí s jeho sportem. Tím je cyklistická disciplína BMX. A v ní je, mimo jiné, mistrem světa!

Abstinent a nekuřák, vyznavač filozofie *Straight Edge*, zdravého životního stylu, si velmi rychle získal osmáky a deváťáky. Během pozitivně laděné přednášky se zabýval hlavně alternativami k drogám, možnostmi dosažení svých snů, či vyrovnáváním se s životními překážkami. To vše proložil svými vlastními zkušenostmi nebo zkušenostmi lidí ze svého okolí. „Žít se dá bez cigaret, alkoholu, drog“ končil besedu a nakonec podepsal zájemcům svoje fotografie.

Jiří Rejsek

Exkurze poučná i zábavná

SVĚT VĚDY A TECHNIKY, KTERÝ VÁS UHRANE A NEPUSTÍ. SVĚT OHROMUJÍCÍCH EXPERIMENTŮ A CHYTRÉ ZÁBAVY! MODERNÍ SCIENCE CENTRUM S PLANETÁRIEM A STOVKAMI ORIGINALNÍCH EXPONÁTŮ!

Těmito slogany láká nedávno otevřené liberecké centrum iQlandia návštěvníky. O tom, že slogany nelžou, se mohli přesvědčit skoro všichni žáci druhého stupně při exkurzi, která se uskutečnila v úterý 10. února.

Kromě téměř hodinové Science show, již zhlédli v úvodu, si postupně

mohli vyzkoušet desítky různých exponátů z rozličných oborů – biologie člověka, geologie, vesmíru a dalších. A experimentování, zkoušení a bádání zaujalo opravdu každého.

Díky příspěvku zřizovatele se zúčastnilo skoro 50 žáků, kteří jen neradi nasedali do zpátečního autobusu.

Jiří Rejsek

Science centrum iQlandia je novou obdobou iQparku se spoustou nových oddělení a zajímavých strojů. Hned na začátku nás přivítala příjemná atmosféra techniky a pokroku, kterou doplňuje velkolepá fontána. Opět jsme měli

možnost se zúčastnit Science show, která byla plná zajímavých, ale i vtipných pokusů, do nichž jsme se mohli zapojovat i my.

Mně osobně se nejvíce líbilo oddělení živlů, kde se nacházely simulátory zemětřesení nebo vichřice a mnoho dalších.

Celá exkurze se mi velmi líbila, jen mám malou výhradu k nedostatku času, který jsme měli na volnou prohlídku. Jinak si myslím, že se to velmi povedlo a určitě bych to doporučil i ostatním.

Pavel Buryan, 9. třída

Zatmění Slunce

Je pátek 20. března 10.45 hod. Jižně orientované učebny, jindy prosvětlené slunečními paprsky, potemněly stejně jako celá škola. Měsíc zakrývá skoro tři čtvrtiny Slunce, vrcholí částečné zatmění. Všude se rozprostřelo zvláštní přitímní, které přicházelo postupně již od půl desáté, kdy Měsíc začal zprava překrývat sluneční kotouč, až ho nakonec krátce před dvanáctou v jeho levém horním okraji zcela opustí.

Mezi žáky kolují speciální brýle a sklíčka určená na pozorování zatmění Slunce, nebo ho sledují on-line na interaktivních tabulích.

Třetí vyučovací hodinu se tak stal tento jedinečný úkaz snad ve všech třídách hlavním předmětem. Vždyť se jedná o největší zatmění Slunce na dalších 11 let a do roku 2021 také poslední, které u nás můžeme vidět.

Jiří Rejsek

Historie rožďalovického kostela (závěrečná část)

Dovolte mi, abych se na závěr historie rožďalovického kostela zmínil o jeho okolí, kde býval starý hřbitov. V kronice a jiných dostupných materiálech jsou o tomto místě jen stručné zápisy, a tak si myslím, že nejvěrnější popis provedl znamenitý vypravěč Josef Horák ve svých pamětech.

Na starém hřbitově se pochovávalo do roku 1869. Zůstalo tam jen několik náhrobků při zámecké zdi a u sakristie, kam se pochovávali vrchnostenská úředníci a nejvdověnější měšťané.

Začneme-li s prohlídkou od dveří sakristie, nachází se před námi hrobka vkusných tvarů. Na jejím víku kříž s kalichem napovídá, co hlásá oválová deska v hlavách hrobky: „Zde v Pánu odpočívá Dp. P. František Šorejs – jub. kněz a děkan, narozen ve Výškeři 5. května 1807 – zemřel v Rožďalovicích 31. ledna 1897 po šedesátiletém působení kněžském ve farní osadě zdejší.“ Zesnulý přál si být pochován v blízkosti kostela, třebaže hřbitov byl již před třiceti léty zrušen.

Pohlédneme-li k horní bráně hřbitova, zasvítlí nám vstříc pozlacený kříž s emblémem řádu sv. Karla Boromejského ve výklenku prostého hranolovitého náhrobku, zdobeném sloupky, nesoucími stříšku zakončenou křížem, trním korunované hořící srdce s křížem ve svatozáří.

Velice špatně čitelný nápis nám sděluje, že tu odpočívá jedna z těch, které v místním řeholním domě zasvětily svůj život službě bližnímu, představená kláštera, milosrdná sestra Juliana Barbora Urbanová, podlehnoucí cholerové epidemii i sem zavražedené válkou. Hned vedle vpravo je pomník nejzajímavější, i když forma prostého hranolu s novogotickým rámováním není náležitě výrazná na první pohled nápadnou. Jde o náhrobek paní Johany Schneiderové. Třebaže její choť byl českým básníkem, je nápis na něm německý. V českém překladu zní takto: „[...] dětem dala jsem život, poslední mne usmrtilo.“ Číslice jsou zřejmě zfalšované. Na přední straně: „Trpělivé družce života, věrné choti, láskyplné matce Johanně Schneiderové zarmoucený manžel.“ A ještě jeden nápis: „Tichý buď její spánek po straně druhorozeného syna a každý dobrý člověk cti její památku a můj spravedlivý žal!“ Pomníček je asi dílem barokního sochaře Malinského a je plný reliéfu.

V části hřbitova při zámecké zdi je zachován pomníček měšťana Františka Němečka, zemřelého v roce 1848, a jeho

syna Františka, bývalého srbského kněžského kapelníka. Při východu ze hřbitova je deskový pomník bratrů Eduarda a Josefa Lindnerových. Patřil mladším bratrům G. A. Lindnera, slavného českého pedagoga. V hrobce pod rozložitým trnovníkem, obetkaném břečtanem, odpočívá hrabě Karel z Rödernu. V průčelí tepané mříže je hraběcí monogram s letopočtem úmrtí 4. října 1796. Byl na honě postřelen svým osobním myslivcem a svému zranění podlehl. Není pochován v chrámové hrobce, protože patentem z roku 1782 bylo zakázáno pohřbívání mrtvol uvnitř kostelů.

Anděl s uhasínajícím pochodní stojí nad hrobem Josefa Hovorky, studujícího práv na c. k. universitě v Praze (narozený v Brodku 1841, zemřel 1863). Byl to syn vrchnostenského správce, který krásným kurentem psával úřední výnosy a zavedl v Rožďalovicích „Verküh“ pluh.

Jiný německý nápis hlásá: „Zde odpočívá Jiri Fuchs, vrchní lesmistr panství svobodného pána z Wimmru, narozený roku 1764, zemřel v roce 1828.“ To byl pan nadlesní, který chtěl, aby se kvůli jeho dcerušám, které chtěly ochotničit, hrálo v Rožďalovicích divadlo německy.

Na východní straně ve zdi kostela nalézá se deska z bílého mramoru s nápisem psaným gotickým písmem: „Letha

Pánie 1586 na den sv. Jana Evangelisty Pánie umrzela urozená Panna, Panna Johanna Krzinecka, dcera urozeného pána Bohuslava Krzineckého z Ronova, a tuto pochována jest.“ Uprostřed je podoba ženská a v každém rohu erb. Deska, která je pravděpodobně krycí deskou hrobovou, dostala se na toto místo ze starého kostelíčka Petra a Pavla, odkud byly vyklizeny náhrobky protestantské, k nimž rodina pánů Krzineckých z Ronova patřila.

V části hřbitova ke kaštanům se pochovávali nebožtíci z vesnic; tam se žádný pomník nezachoval.

Okrašlovací spolek se po léta snažil osázet okolí kostela křovinami a jehličnami, ale mimo skalník s roztomilými červenými plody se tam jinému rostlinstvu nedaří. Zato věkovitá lípa před chrámovým průčelím zůstala věrna obyvatelům starého hřbitova, jsouc pamětníkem dějů dvou celých století.

V současné době je zde zachováno jen několik málo původních náhrobků. Dříve prostranství okolo kostela bývalo veřejně přístupné. Chodilo se tudy většinou na hřbitov a i pohled „od kostela“ na les Židák měl své kouzlo. Bohužel dnes je všechno jinak.

Podle paměti Josefa Horáka
upravil Rudolf Valeš

Zájmové spolky (2. část)

Ve druhé části vzpomínek na činnost zájmových spolků a organizací v Rožďalovicích si na základě zápisů našich kronikářů připomeneme období budování socialismu, které probíhalo v letech 1948–1989.

Kronikář Josef Horák

Rok 1948

Zásah ve spolcích. V místních spolcích zasáhl místní výbor a vyloučil některé členy buď z jejich funkcí nebo je zbavil i členství. Nejvíce byl postižen Sokol, kde bylo vyloučeno přes 20 členů, což bylo příčinou mnoha pozdějších nepříjemností, ba i ochabnutí činnosti.

Rok 1952

Melantrich. Divadelní a pěvecký spolek Melantrich přešel v červnu pod záštitu závodního klubu ROH cukrovaru Rožďalovicích, který bude všemožně nápomocen v jeho kulturní činnosti.

Kronikář Jan Drnec

Rok 1954

Sokol. Tělocvičná jednota Sokol byla zlikvidována a její majetek převzala dobrovolná sportovní organizace Tatran v Rožďalovicích.

Kronikář Jiří Pour

Rok 1955

Rybníkářství. Všechny rybníky pronajal MNV agilní lidové rybářské organizaci pro Rožďalovice a okolí a určil množství ryb pro místní obyvatelé na konsum. Zbylé ryby pouští rybářská organizace do Mrliny a rybníčku na chytání pro své členy.

Výbor žen. Výbor žen v naší obci pracuje dobře. Svůj plán práce vypracovaný podle akčního programového plánu MNV svědomitě plní. Předsedkyně soudružka J. Pražáková dochází pilně do každé schůze rady. Z činnosti uvádím: Oslavy Mezinárodního dne žen, Mezinárodního dne dětí, uspořádání dvou zájezdů – do Lidič a do Prahy. Při polních pracích odpracovaly ženy v tomto roce 1310 brigádnických hodin. Výboru žen v Rožďalovicích byla předána putovní vlajka, jako nejlepšímu z okresu.

Spolek přátel žehu. Ustavil se místní Spolek přátel žehu pro Rožďalovice a okolí. Předsedou zvolen MUDr. Václav Lekeš, obvodní lékař, místopředsedou Jiří Pour, učitel, jednatelem Vojtěch Vavrouš, poštmistr v. v. a pokladníkem J. Dvořák, kontrolor v. v. Celkem spolek čítá 76 členů.

Požární sbor. Rada MNV se usnesla, aby byli zástupci požárního sboru

zváni podle potřeby do schůze rady. Současně byla ustanovena požární komise: Baranovský Michal, Jampílek František a Horušický František. Komise utvoří tříčlenné prohlídkové skupiny, které navštíví všechny domy a zkontrolují závady.

Rok 1956

Tělovýchova – obnovení Sokola. Při projednání činnosti sportovní organizace Tatran v Rožďalovicích bylo navrženo, aby Tatran byl převeden na dobrovolnou organizaci Sokol. Ve společné schůzi činovníků Tatrana, bývalých pracovníků Sokola v Rožďalovicích a zástupců ONV z Jičina soudruha Stoklasa a soudružky Kopalové byl ustaven přípravný výbor Sokola. Sloučení se provede podle celostátních směrnic, které vyjdou v roce 1957. Ženy v počtu 12, žáci v počtu 40 ažačky v počtu 45 začali v květnu cvičiti.

Čsl. červený kříž. Místní skupina Čsl. červeného kříže v Rožďalovicích je nejagilnějším spolkem místní Národní fronty. Čítá přes 150 členů, koná pravidelně schůze a školí své členy. Získala 90 dobrovolných dárců krve. Předsedkyní skupiny je Hana Lekešová.

Rok 1961

Svazarm. Není snad již u nás rodiny, aby některý její člen nevlastnil motorové vozidlo – auto, motorku nebo motorové kolo. V září pořádal Svazarm řidičský kurs pro majitele malých motorových vozidel – mopedů a

pionýrů. Kurs navštěvovalo 68 zdej-
ších „nových motoristů“.

Rok 1962

Myslivost. Místní jednota Čsl. mysliveckého svazu spojuje tři myslivecká sdružení: Rožďalovice, Košík a Žitovlice. Má celkem 64 členů. Myslivci obohacují náš stůl zvěřinou, odchytávají živou zvěř, za níž dostáváme v zahraničí jiné potraviny. Letošního roku bylo místní jednotou chyceno 72 živých koroptví. Jako vzácnost vyskytla se v našich lesích černá zvěř.

Kronikář Jaromír Sládek

Rok 1972

Včelařská organizace. Včelařská organizace sdružuje v Rožďalovicích 38 členů, kteří pečují o 318 včelstev. V dodávce medu byla organizace první na okrese mezi 11 organizacemi s dodávkou 7,41 q medu. K organizaci patří včelaři z obvodu Rožďalovice, Hasina a Košík.

Rok 1974

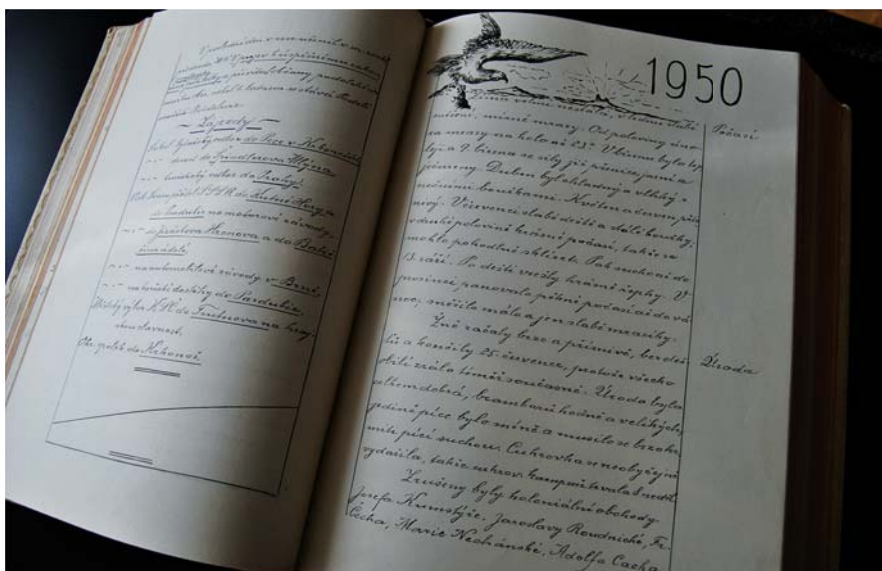
Melantrich. Ve dnech 5. a 6. dubna sehrál divadelní soubor Melantrich hru K. Čapka „Matka“, s kterou se účastnil také okresní soutěže divadelních souborů v Tatcích. Jedno vystoupení měl s touto hrou v květnu na „národní pouti“ v Ledcích.

[Poslední zápis v kronice o činnosti souboru Melantrich.]

Rok 1977

Tělovýchova a sport. Hlavním cíněm je v tomto směru TJ Sokol. Zaměřuje svou činnost na základní tělovýchovu, gymnastiku, turistiku, šach a kopanou. Pořádá závody, soutěže, účastní se akcí, jako je 100 jar-ních kilometrů, dálkových pochodů apod. Pro mládež pořádá TJ Sokol kurs tance a společenské výchovy.

V místě pořádá TJ Sokol tělovýchovná vystoupení, besedy, přednášky, branný závod a Běh vítězství. Oddíl kopané má velmi dobře vedené družstvo žáků soudruhem Stanislavem Hazdrou, každoročně pořádá sportovní memoriál Zdeňka Motejla.

Výstava exotického ptactva. Český svaz chovatelů drobného zvířectva připravil výstavu exotického ptactva na dny 2.–4. prosince v sále hotelu Zálložna. Zastoupeno tu bylo 60 exotických druhů ptáků z Austrálie, Indie, Afriky, Nového Zélandu a Číny. Výstava měla neobyčejný úspěch a vysokou návštěvnost.

Rok 1983

Myslivecké sdružení. Myslivecké sdružení po sloučení s MŠ Dubina v Brodku má 50 členů a hospodáři na 2840 ha. Členové plnili závazky na pomoc akci Z, v odchovu bažantů, přikrmování zvěře, na ochranu přírody a životního prostředí. 16. dubna vysázeli 2100 smrčků.

Předsedou mysliveckého sdružení je soudruh Václav Čapek z Nymburka, hospodářem soudruh Bohuslav Burian z Rožďalovic.

Rok 1984

Svazarm. Svazarm zorganizoval první ročník výstavy malotraktorů a fréz domácí výroby na hřišti TJ. Výstavka byla velmi úspěšná s bohatou návštěvou. Velmi se rozvíjí klub kynologů.

Rok 1987

Z organizací Národní fronty. Tělovýchovná jednota Sokol hodnotila na své výroční schůzi výsledky činnosti. Oddíl dosahuje trvale velmi dobrých výsledků doma i v celostátních soutěžích.

Fotbal má v Rožďalovicích nejvíce příznivců. Oddíl kopané má 120 členů a nejrozsáhlejší činnost. Stá-

lou péči věnuje oddíl údržbě hřiště a celého areálu. Tyto práce si vyžádaly více než 400 hodin, dalších 150 hodin odpracovali hlavně dorostenci při pomoci v zemědělství.

Rok 1988

Nadšení šachisté. Ředitel školy soudruh Oldřich Suchoradský je hlavním organizátorem tradičního „turnaje špuntů“, pořádaného v sobotu 6. února, jehož se zúčastnilo 266 dětí do 10 let z 38 míst. Budova Lindnerovy základní školy byla obležena autobusy i osobními auty, různých poznávacích značek, letos nejen z ČSSR, ale také z Halle v NDR. Rožďalovické družstvo stanulo na čestném 5. místě v silné konkurenci.

Jan Nožička,
kronikář města

Ze zápisů Marie Veselé k roku 1945 (první část)

Při příležitosti blížícího se 70. výročí konce druhé světové války otiskujeme zápisy slečny Marie Veselé (1870–1946) k roku 1945. Tato místní „lidová“ kronikářka zaznamenávala události v našem městě zhruba od počátku 20. století až do září 1946, zřejmě jen pro sebe, „do šuplíku“. Její zápisy jsou leckdy chronologicky neuspořádané, přesto jsou cenné zejména ve vylíčení poměrů v našem městě během obou světových válek, kdy městští kronikáři nezapísovali nebo město v té době ani žádného kronikáře nemělo.

Dne 1. ledna v poledních hodinách bylo slyšet dunění a rány z děl. Okna se trásla. Bylo to bombardování vlaků anglickým letectvem, jedoucích mezi stanicemi Jíkev a Velešibý. Dva lidé byli zabiti, mnoho raněných. Tímto vlakem jeli i Rožďalováci, ale šťastně vyvázli. Musili přijít pěšky, lokomotiva byla rozstřílena, z kotle unikla pára. Ve stejnou dobu byl napaden vlak v Libici u Poděbrad, kde bylo více mrtvých a raněných.

Dne 16. ledna bylo slyšet bombardování Mostu a Drážďan. Přijeli vystěhovalci německé národnosti ze Slovenska. V druhém týdnu ledna bylo obecnstvo vyděšeno zprávou, že do cukrovaru přivezen vlak s naftou. Byly obavy z výbuchu. Vlak brzy odjel. Jiný zastavil vlak s vínem, kukuřicí, nábytkem, ale vždy za několik dní pokračoval do Říše. Podobné stěhování bylo i jinde.

Kruté mrazy, paliva málo. Vyhláška na radnici oznamovala, že se neobdrží ani uhlí ani dříví od 1. ledna do konce března. Zmenšena dávka umělých tuků, přidáno sádla. Dne 12. ledna odjeli zemědělští mladíci kopat zákopy do Lipníku nad Bečvou. Z Rožďalovic sedm, z okolních obcí po dvou,

třebaže hospodář zůstal bez čeledína. Ke konci ledna napadly velké spousty sněhu. V lednu dvě vejce na měsíc, v únoru nic, ve prospěch vystěhovalců. Petroleje méně, půl litru na měsíc. Dne 7. února odjíždí dalších 25 mužů na kopání zákopů, mezi nimi i úředníci cukrovaru.

Dne 13. února přijeli vojáci, zajatci byli ubytováni v obecné škole, na děkanství, po domech. Mezi nimi jeden Rus a ostatní Turkeštánci, též čtyři ženy i děti. Káceli v lese dříví na trámy 2 m dlouhé na baráky pro naftu a munici materiál v lese Kálku. Odváděl se hovězí skot, vepř, též brambory pro vystěhovalce.

Dne 24. února přijížděla od kostela velká kolona povozů s uprchlíky z Ukrajiny, okres Els – Bílsko, 105 vozů se 650 uprchlíky, většinou ženy a děti, muži byli na frontě. Národnosti německé, kočové Poláci. Měli též kočáry, auta a kola. Odjeli druhý den ráno směrem ke Mcelům. Spali v měšťanské škole, v opatrovně a po hostincích, na radnici. Bío představení se více nekonalo.

Večer přijelo 35 vozů dalších vystěhovalců. Sotva odjeli, přijeli jiní. Ve středu další velký transport. Samé ženy a mnoho malých dětí. Byly dány do obecné školy, ve které se neučilo, jen jednou týdně se dávaly úkoly v jedné třídě a hotové brány k prohlédnutí. První třída se učila stále v opatrovně. Konečně vše zabráno pro uprchlíky a děti se učily v hasičském domě. Pro uprchlíky se vařilo v obou školách. Byl velký nedostatek paliva, uhlí žádné. Jak jen možno, chodili lidé do lesa na dříví. Uhlí, které zbylo po kampani, odvezeno do Lomnice do továren.

Dne 28. února vykládán u cukrovaru vlak s municí a odvezen do lesa Kálku. Podél silnice k Tuchomi a Seleticům byla samá munice, benzin a jiný vojenský materiál. Odběr zboží na potravinové lístky prodloužen ze čtyř týdnů na pět. Na nové lístky ještě zmenšena dávka chleba o 1 kg. Cukru na měsíc jen 35 dkg.

Stále jezdili vystěhovalci, sami Němci z Pruského Slezska, byli ubytováni i v obecné škole. Tam také umístění zajatci. V hotelu Zálodžna vypukla úplavice, které někteří podlehl. Byli vystrašení, že se sem blíží fronta a že budeme muset také utíkat. Dávali si dělat kufry a vozíky. V lese Kálku vedle silnice byly na vzdálenost 50 kroků hromady se střelivem a kolem nich příkopy. Vojenský materiál vykláda-

li zajatci různých národností. Stály kolem nich stráže. Bubnováním nařízeno všem mužům, aby stavěli překážky. Jedna v zatáčce u dvora, v kaštanech a u záměstského mostu, při silnici.

Dne 26. března odjeli uprchlíci z Ukrajiny do vesnic kolem Jíčina k rolníkům a do dvora na zemědělské práce. Němci odjížděli neradi, přijeli ihned jiní.

V lesích Kálku, tuchomském a seleticím vykládány sudy benzínu, bedničky střelného prachu a velkých kulí dělových. Hromady byly na vzdálenost 50 kroků, po obou stranách silnice. Strážky se zamaskovaly listím a chvojím. Lesem se nesmělo chodit jen po silnici. Odváděny znovu brambory pro uprchlíky. Občanům rozdělováno dříví. Lidé reptali proti nestejnému rozdělení. Všude bylo vidět protekci. Bubnováním nařízeno topivem šetřit, další se nedostane. Místní vojenský velitel setník Oktark dal přilepit na kůr ceduli, že vstup se zapovídá. Bylo vidět mřížkou v bání věže vojenskou hlídku. Prý tam měli i kulomet. Mléko: 3/lž 1 [sic!] na osobu a týden, maso: 65 dkg na 3 týdny, chleba: 3 kg na 3 týdny.

Dne 10. dubna nařízeno všem německým ženám a dětem, že se musí nejdéle do 14. dubna z protektorátu vystěhovat. Všechny uposlechly, ač říkaly, že se vrátí. Přísné zatemnění. Ze dvorů a od sedláků se vraceli uprchlíci vyslaní na práci a 21. dubna odjížděli houfně pryč. K nám přivezli na vozech mnoho věcí, zpět jeli vlakem a nevezli nic. Odprodávali různé věci. Naši lidé kupovali sádlo, klobásy, maso uzené, mouku a obilí, též nádobí, prádlo a jiné věci. Budilo podiv, že i přední činovníci Sokola překotně vše kupovali, ač tvrdili, že Němcům nepřejí. S pláčem se svými věcmi loučili. Naši někteří hubovali, že na čtyři týdny dostanou jen 4 dkg sádla, a teď, kdo měl peníze, si ho mohl koupit celé štandlíky, podobně s moukou, kterou prodávali po 11 Kč/kg, sádlo za 290 Kč/kg, rádio za 12 000 Kč, nové pytle po 50 Kč.

Dne 20. dubna vyvěšen na obecné škole hákový prapor a před školou měl velící setník k mužstvu řeč, 21. dubna odjeli z Rožďalovic všichni vystěhovalci i vojsko. Přijelo ihned jiné, zajatců méně a vystěhovalci od Vratislavi.

Dřívější zajatci byli turkeštánští mohamedáni a někteří Belgičané. Nyní přijeli Rusové z Kavkazu. Dne 22. dubna rozděleno lidem uhlí, 30 g hnědého na 20 kg povrchového na osobu [sic!]. Velice často bylo slyšet

dunění při bombardování protektorátních měst. Místo peněz se vyměňovalo vše možné. I zvířata se vyměňovala; za tři housata jeden malý vepř, za jedno kůzle dvě housata. Jedno vejce stálo načerno 20 Kč, máslo 1000 Kč, sádlo 800 Kč, kůzle 700, house až 400 Kč.

Dne 1. května byli všichni uprchlíci z Rožďalovic pryč. Vojska den ze dne přibývalo. Dříve chodila stráž bez ručnice, od nynějška stál voják před školou i u kostela s puškou připravenou k výstřelu. Dne 28. dubna se mezi lidmi šeptalo, že se připravuje mír. Nic určitého se nevědělo, ale oči každému jiskřily. Vůdce osobně se postavil do čela obhájců Berlína. Válka se blížila na naše území u Aše, u Plzně. Zpráva o míru účinkovala trapně na vojsko. Byli to bývalí vojáci Rudé armády zajatí Němci. Dobrovolně vstoupili pod generálem Vlasovem do německé armády proti Rusům. Říkali, až bude mír, musíme utéci do lesů, Rudá armáda by nás nenechala naživu. Chodili do kostela. Zemědělci vyzváni, aby z přebytků odvedli brambory. Chlapci a děvčata totálně nasazení byli pouštěni na delší dovolenou domů. Psaní a zásilky na Moravu se na poště nepřijímaly. Žena vládního komisaře z cukrovaru měla odjet do Říše se zavazadly. Na hranicích nebyla propuštěna, musela zpět do Čech a zůstala u Klatov.

Dne 17. dubna odsouzen byl v Itálii v Miláně Musolini, vůdce fašistů, lidovým soudem na smrt. Jeho mrtvola a 16 přívrženců vystavena na náměstí. Stále vedl s někým válku, první světovou o Habeš se Španělskem, nyní ve spolku s Německem. Habeš prohrál. Dne 28. dubna Berlín dobyt spojenci. Němci Berlín houževnatě bránili, a na mnohých místech ustupovali. Tu přinesl rozhlas zprávu, že Adolf Hitler je

mrtev! Kde zemřel, kdy a jakou smrtí, noviny mlčely, též neoznámily, kdy bude pohřben. Proslýchalo se, že válka se blíží k Praze.

Dne 1. května bylo slyšet z rozhlasu stále se opakující prosby, aby venkov šel Praze na pomoc, že vypukla revoluce a bojuje se s Němci. Volání lékařů, dárců krve, ošetřovatelky, ale i rezníci a pekaři. Pomoc nemohla přijít, protože vlaky nejezdily pro poškozené tratě. Povzbuzena, začala revoltovat některá města, v Rožďalovicích dne 1. května se počali shlukovat muži i ženy a začali vybízet zdejší Němce, aby šli s Čechy. Večer pak záložní důstojníci ze půjdou k německému hejtmanovi, aby kapituloval. Zatím se tak nestalo. Druhý den přišlo, jen se lilo. Hejtman zavolal starostu Lukavce a nařídil mu, že odpovídá za pořádek ve městě, nechce-li nésti následky. Vyhubováno tedy, že velitel dovoluje, aby visely včera vyvěšené české prapory, nic nenamítá proti českému označení firem, že ale nikdo nesmí ublížit německým vojákům a poškozovat německý majetek, jinak bude potrestán. V neděli odpoledne zdejší důstojníci v uniformách šli k německému hejtmanovi a velícímu důstojníkovi, a když tito odepřeli vydat zbraně, byli internováni v cukrovaru. Místní vojáci spolu s Turkestánci, ruskými zajatci, se umluvili, že půjdou proti německým posádkám ve školách. Ženy jim odpáraly německý odznak a přišly na trikoloru. Vtom přijelo auto, vystoupil ruský důstojník, mluvil k ruským zajatcům a každému podal ruku, slib věrnosti. Vojsko i občané byli radostně vzrušeni. V noci přijela Němcům posila z Milovic, osvobodila zajatce, zatímco naši důstojníci zmizeli.

V úterý odpoledne asi ve 13.30 ozvala se první střelná rána. Zdejší

mladíci a zajatci stříleli proti Němcům ubytovaným v obou školách. Němci střelbu opětovali. Střílelo se všude, nejvíce před měšťanskou a obecnou školou, kde bylo ubytováno německé vojsko. Němci stříleli z chodeb, ze vrat, z oken po prchajících Turkestáncích. Střílelo se na nádraží, v zahradách, v lese. Lidé se schovávali, někteří byli přes noc ve sklepě. Turkestánci dostihli na nádraží pancéřový vlak a odjeli do Kopidlna. Někteří již byli v občanském šatě. Znovu byli německí velitelé zajatí a odvedeni do zámku. Naši se zmocnili zbraní německých vojáků a opět se střílelo. Ran padlo mnoho, z pušek, samopalů, granátů i pancéřových pěstí. Raněných nebo mrtvých málo, celkem osm. Truhlářský učeň Václav Taraba, který vedl kopidlenskou partyzány přes klášterní zahradu proti Němcům v měšťanské škole, když vykoukl přes klášterní zeď, byl Němci zastřelen. Obchodník Ryba z Kopidlna, který sem byl vyslán jako spojka, aby zjistil, jak se věci vyvíjejí, byl zastřelen před hotelem. Někteří byli zraněni. Zdejší obchodník Roudnický z náměstí čp. 95 byl uštvan lidskou zlobou, nařčen z vlajkařství, náklonnosti k Němcům, nervově se zhroutil a otrávil se kyselinou octovou.

Soudilo se, že naši buď jsou špatní střelci, nebo šetří Němce. Hůře bylo, že německí vojáci z Milovic vzali s sebou na Tuchom mnoho našich mužů, jako rukojmí. Rodiny trnuly o ně strachem a nosily jim v noci do Tuchomi jídlo. Byli ale hned druhý den puštěni, když byl propuštěn hejtman. Přijelo německé auto a odvezlo všechny potraviny z obecné školy. Lidé trnuli hrůzou, spali ve sklepích, utíkali do vesnic. Rádio hlásilo, že Německo vyjednává kapitulaci. I naši Němci tušili, že podlehnou. Pálili celou noc v děkanské zahradě, kde byli ubytováni, knihy a spisy. Přesto se stále mluvilo, že přijedou německé tanky a Rožďalovice rozstřílejí. Každý trnul v obavách, aby někdo z nerozvážnosti nevystřelil a nezpůsobil zkázu. Do Kálku přijela nákladní auta z Mladé Boleslavi.

V poledne 8. května hlásil rozhlas, že Německo kapitulovalo. Proslýchalo se, že ruský četník, který mluvil s Turkestánci, [se dozvěděl, že] se čtyři týdny zdržovali v lese na Holi, spali v otýpkách dříví, vyživováni byli dvěma rodinami, a nikdo to nevěděl. Stále vlály prapory, ale vlajkaři je museli sundat. Německý komisař utekl z cukrovaru a více se sem nevrátil.

Připravil Viktor Dobrev

Moje životní zastavení v Rožďalovicích

Jsou místa, kterými během života pouze projdeme. Někde se nějaký čas zastavíme a do jiných se znovu a rádi vracíme. Třeba jenom ve vzpomínkách. Vyplývá to z článku, který nám poslal pan Kamil Janiš, který na konci 70. let působil jako učitel na naší Lindnerově ZŠ v Rožďalovicích. Jako dobrý šachista pomáhal při výchově mladých šachistů nejen na své škole, ale i na ZDŠ v blízkém Kopidlně. Účastnil se zájezdů nadějných šachistů na turnaje po celé republice a podílel se na organizování legendárních „turnajů špuntů“ pro nejmladší šachisty v Lindnerově ZŠ. Přetřeme si, jak se odvíjela kariéra mladého učitele, skupinového vedoucího PO SSM, organizátora mimoškolních akcí na okrese Nymburk.

Naprostá většina jedinců, která se zamiluje do vzdělávání, vyrazí po střední škole do světa. A tak si vůbec neuvědomuje, jak jej následující vysoká škola osloví a kam jej později nasměruje. V mém případě tomu nebylo jinak. Po absolvování Střední všeobecně vzdělávací školy (SVVŠ) v Broumově, kde mimo jiných studoval B. Balbín, A. Jirásek a já, vedla má cesta na Pedagogickou fakultu do Hradce Králové, která jako jediná tehdy umožňovala studovat můj nejoblíbenější obor – zeměpis a navíc pedagogiku a psychologii. V té době jsem měl velkou lásku k cestování. Tím bylo rozhodnuto na Pedagogické fakultě studovat zeměpis spolu s matematikou. Tak jsem nastoupil svou dráhu učitele. Po státní závěrečné zkoušce, kdy si absolvent kantořiny myslí, že on a J. A. Komenský jsou si téměř rovni, mou pedagogickou kariéru na rok zbrzdila základní vojenská služba v jižních Čechách. Po ní padlo rozhodnutí a volba nástupního místa učitele ZŠ v Řetově, v malé spádové obci nedaleko Ústí nad Orlicí. To byly pro mne krásné a dost nativní první pedagogické roky. Místo bylo zvoleno na základě nabídky školského odboru pro mladou učitelskou dvojici. Brzy se ale ukázalo, že to, co nás na vysoké škole v Hradci Králové učili, bylo jenom takové sci-fi. Realita na škole mezi žáky byla úplně jiná. Přesto se na první pedagogické pokusy nezapomíná a ani já jsem na ně až do dnešních dní nezapomněl. Co jsem měl

v sobě zakódované, byl nepochybně sen o rozličných experimentech ve výuce, hledání netradičních cest práce se žáky.

Ze zapadlé obce u hranic vedla moje další profesní cesta do kraje manželky, a to do Polabské nížiny. Konkrétně do Rožďalovic. Rozhodujícím momentem byl fakt, že právě zde se narodil nejen Jiří Melantrich z Aventina (1511–1580), ale také druhý nejvýznamnější český pedagog G. A. Lindner (1828–1887), který mne pak v životě provázel často a provází mne i v mém pozdějším věku. Konkrétně jsem jeho dílo často zpracovával jako seminární práci, v průběhu studia na Filozofické fakultě Karlovy univerzity. Přestěhování do Rožďalovic bylo silně motivováno rodinnými příbuzenskými vazbami. V okolí Kopidlna měla své příbuzné manželka a i zdejší krajina ji vždy silně přitahovala. Rovina jako stůl, rybníky, lužní lesy. A nikde nekončící rovina, kde jen výjimečně bylo možné zarazit pohled o podhůří Krkonoš. Rožďalovice se staly doslova a do písmene mým odrazovým můstkem pro mé další aktivity. Ve škole v Rožďalovicích jsem učil odborně matematiku a zeměpis. Ale z nutnosti situace na malé škole i chemii a fyziku. Předměty, kterým jsem nejen nerozuměl, ale bál jsem se jich. Třeba chemikálie jsem se bál při pokusech použít, neb jsem byl přesvědčen o tom, že vše může být jed.

Jak v Řetově, tak i v Rožďalovicích jsem jako nejmladší pedagog v pedagogickém sboru „vyfasoval“ starost o pionýry. Svěřenou činností jsem se snažil naplňovat efektivně volný čas žáků, jak to jen šlo. V Rožďalovicích to bylo tehdy velice jednoduché, neboť veškerá činnost žáků byla pod vedením tehdejšího ředitele školy Oldřicha Suchoradského a směřována do říše černých a bílých figurek, tedy šachů. Ty jsem ostatně tehdy aktivně a docela zdatně sám hrál. V Rožďalovicích doslova a do písmene platilo, že kdo tady nehraje šachy, a to bez rozdílu pohlaví, ten jako by ani nebyl. Na zdejší škole jsem působil tři roky (1977–1980). Pak jsem přešel do mimoškolní sféry, a to do Domu pionýrů a mládeže v Nymburce. Celou dobu mne doprovázeli moji synové Roman a Martin, kteří později žili s matkou v Nymburce. V Rožďalovicích se taktéž starší syn Roman aktivně zapojil do výcviku v šachové královské hře. Později, po odchodu z Rožďalovic, se mi narodil další syn, Kamil, který dnes jde v mých šlépějích a učí na Šleské univerzitě v Opavě.

Narozen ve znamení Ryb, které se vyznačují neustálým pohybem a bezproblémovým proplováním životem, jsem pokračoval svojí cestou dále, a to přes Nymburk, Prahu až do Hradce Králové. V Praze jsem studoval na Filozofické fakultě Karlovy univerzity v Praze obor

pedagogika. Tam jsem získal první titul, a to doktorát z pedagogiky. Nejednalo se o žádnou formální záležitost. To už jsem publikoval několik článků v renomovaných časopisech z oblasti zeměpisu. Na Karlově univerzitě jsem získal nejdříve doktorát z filozofie a následně obhájil kandidátskou práci a získal titul kandidát věd. Další má cesta vedla zcela přirozeně přes mé pedagogické působení na střední škole, později na své původní alma mater, tzn. na Pedagogické fakultě v Hradci Králové, konkrétně na katedru pedagogiky a psychologie. Po roce jsem byl pověřen vedením katedry a po obhájení habilitační práce (tematicky se práce vztahovala k sexuální výchově) jsem byl už jako docent pověřen i funkcí proděkana fakulty.

Netrvalo dlouho a byl jsem osloven, zda bych na Slezské univerzi-

tě v Opavě nemohl částečně učit. Následovalo založení tamní nové fakulty, kde jsem se stal vedoucím Ústavu pedagogických a psychologických věd. Tuto funkci vykonávám dosud.

Přesto se často a rád vracím zpátky, protože každý pobyt by měl zanechat v životě jedince nějaké nerasmazatelné místo. Šachy jsem hrál nejen v Rožďalovicích, ale i v Kopidlně a následně po odstěhování do Nymburka i tam a na různých místech v blízkém okolí. Hraní mne nepustilo ani v Hradci Králové, kde jsem vedl mnoho let šachový kroužek při Krajském domu dětí a mládeže. I v současnosti právě hraji v Opavě šachový turnaj, který jsem již několikrát vyhrál. Ale základy a lásku k šachům jsem získával v počátcích své pedagogické dráhy – na škole v Rožďalovicích. Nemá se to, ale musím veřejně přiznat, že mám

poněkud vstřícný přístup ke studentům, kteří mi při zkoušce sdělí, že pocházejí z Rožďalovic, Křince, Dymokur či z Kopidlna.

Vedle šachů jsem se celý život věnoval studiu sexuální výchovy, výchově k manželství a rodičovství a neposlední řadě i historii erotiky a sexu. V těchto oblastech jsem zpracoval habilitační práci, napsal několik populárně naučných knih, článků, uskutečnil celou řadu osvětových přednášek. Příklad mé životní cesty z malé školičky v Řetově a Rožďalovic až po účinkování na našich velkých univerzitách ukazuje možnosti, které se v kariéře mladým učitelům nabízejí. Jen je třeba poznat své možnosti a nebát se mezi konkurencí zdravě prosadit.

doc. PhDr. PaedDr. Kamil Janiš, CSc.

(úvodní slovo Oldřich Suchoradský)

Malá vzpomínka na Vladimíra Byčiče

Popravě jsem se s Vladimírem setkal začátkem devadesátých let minulého století, kdy jsme oba zasedli v obecním zastupitelstvu. Hned na druhém zasedání se Vladimír tak rozčílil, že ze schůze odešel, a na dalších zasedáních jsme ho již neviděli. Důvod? No přece fotbal!

Tak mě vlastně přivedl k mládežnické kopané FC Trnavanu Rožďalovice, kde jsme prožili spoustu krásných let. Vladimír jako hlavní trenér žákovského mužstva dokázal pro fotbal nadchnout nejen kluky, ale i nás, co jsme mu pomáhali – Zdeněk Veselý jako asistenta trenéra a mě jako vedoucího mužstva – a naše manželky. Fungovali jsme jako jedna velká rodina jak na hřišti, tak i mimo něj. Rád vzpomínám na soustředění ve Vísce v Železných horách, kde se projevil nejen jako skvělý trenér, kterého kluci ctíli a poslouchali, ale i jako báječný společník, když večer vytáhl kytaru nebo harmoniku a veškeré strasti dne byly rázem ty tam.

Jeho tréninkové metody (trénovali jsme i na Štědrý den) a přístup k žákům také samozřejmě slavily úspěch a naše žákovské mužstvo postoupilo do 1. A třídy. S tím ovšem přišly nové starosti – dojíždění na velké vzdálenosti a nutnost mít dvě žákovská mužstva starších a mladších žáků. Nastalo martyrium shánění hráčů z okolních obcí a městeček, kde

jsem se ne vždy setkali s pochopením, a Vladimíra to trápilo.

Únikem od starostí se nám staly nedělní žolíky. Hrávali jsme o desetníky střídavě Na Záložně („na růžku“) a Na Radnici a užili si spoustu legrace. Vladimírovou nejoblíbenější kartou byla srdcová osmička, kterou by neodhodil, i kdyby hrozilo, že zaplatí plnou ruku.

S novým stoletím přišly změny ve vedení Trnavanu, kluci nám postupně vyrostli z žákovského dresu, byly zru-

šeny desetníky, já jsem přešel na zahradnickou školu do Kopidlna, a tak se naše setkávání stala postupně méně intenzivní. Vzpomínky však zůstávají a nejen za ně Ti, Vladimíre, díky.

Martin Khun

Rákosníci

Knejcennějším biotopům ptačí oblasti Rožďalovické rybníky patří, kromě dubohabrových lesních porostů, rozsáhlé rákosinové porosty, lemující břehy více než dvaceti rybníků. Rákosiny jsou zcela nenahraditelný a nezastupitelný ekosystém, který je útočištěm mnoha rostlinných druhů i živočichů, od bezobratlých, přes obojživelníky, savce a především ptáky.

Mnoho ptačích druhů je natolik úzce svázáno s tímto prostředím, že se dostalo i do jejich vědeckého jména, např. strnad rákosní nebo pochop rákosní.

Nejtypičtějšími obyvateli rákosin jsou ale, jak jinak, rákosníci. Jsou to drobní pěvci nepříliš pestrého zbarvení. Svrchní strana je světle hnědá, spodní smetanově bílá. Pouze na hlavě mohou mít některé druhy světlý proužek a tmavě zbarvené temeno. To, co jim příroda upřela na pestrosti jejich šatu, to jim bohatě vynahradila v jejich pěveckém a stavitelském umění.

Rákosník zpěvný (*Acrocephalus palustris*), který je téměř k nerozeznání od svého bratrance rákosníka obecného (*A. scirpaceus*), patří mezi nejzdatnější ptačí zpěváky. V jeho zpěvu

dokonce můžeme rozeznat napodobování hlasových projevů ostatních druhů ptáků a nezadá si ani se zpěvem samotného slavíka.

Všichni rákosníci jsou mistři v dovedném splétání svých visutých hnízd. Hnízdo vypadá jako malý, velmi umně spletený košíček, pevně vpletený mezi několik stébel rákosu. Toto visuté hnízdo pak slouží jako domov pro jednu hnízdní snůšku. Po vyvedení mláďat si rodičovský pár postaví hnízdo další, aby stihl vyvést ještě další generaci mláďat.

V našich rákosinách můžeme pozorovat šest druhů rákosníků. Čty-

ři z nich – rákosník obecný, zpěvný, proužkovaný (*A. schoenobaenus*) a velký (*A. arundinaceus*) hnízdí na většině rybníků v ptačí oblasti. Velmi vzácnými návštěvníky jsou dva zbývající druhy, rákosník ostricový (*A. paludicola*) a rákosník tamaryškový (*A. melanopogon*). Všechny druhy rákosníků jsou tažní ptáci. Na zimu se vydávají na několik tisíc kilometrů dlouhou pouť až do subsaharské Afriky. Odtud se na jaře vracejí nazpět, povětšinou do své domovské rákosiny.

Vladimír Šoltys,
www.geo-icon.cz

Smrže – houby labužníků

Šišaté hlavičky jako z obrazů katalánského surrealisty se začínají objevovat brzy zjara, kdy se noční teploty ještě dotýkají bodu mrazu a denní sotva překročí dvacítku: sem tam zemi prorazí už v březnu – a s posledními květnovými dny obvykle končí i jejich sezona, těmito slovy popisuje známý šéfkuchař a držitel tří Michelinových hvězd Roman Paulus svoje oblíbené jarní houby.

Jsou snadno rozeznatelné podle dutých plodnic a žebernatého klobouku, který je ale jinak velmi proměnlivý co do velikosti, barvy i tvaru, a to ztěžuje určování jednotlivých druhů. Podle některých autorů je rod smrž (*Morchella*) tvořen desítkami druhů, ale na základě genetických analýz z poslední doby převládá spíše názor, že se jedná jen o několik druhů s různými varietami.

Všechny jsou ale vynikajícími a vysoce ceněnými houbami vyhledávanými pro široké kuchyňské uplatnění v těch nejlepších světových kuchyních.

Ve volné přírodě rostou nejčastěji pod jasanem a topoly nebo ve starých třešňových sadech. V našem okolí jsou uváděny nálezy z dymokurských lesů, já je sbírám u Pustého rybníka, ovšem nikdy ne ve velkém množství. Další lokality, na kterých jsem smržovitité houby sbíral, jsou již vzdálenější – bažantnice na okraji Poděbrad, obora Kněžíčky, Báň u Hradčan nebo Libický luh.

Zajímavé jsou nálezy těchto hub z luk, parků, ale hlavně ze zahrad, na kterých občas vyrůstají z mulčova-

cí kůry. V Rožďalovicích se v loňském dubnu objevilo několik plodnic smrže pražského (*Morchella pragensis*) na zahrádce u Stanislava Veselého a bohatou úrodu stejného druhu sklídila Marcela Ešnerová.

Ze smržovitých u nás roste ještě stejně chutná kačenka česká (*Verpa bohemica*) a drobnější kačenka náprstkovitá (*V. conica*). Ta by se ale pro svoji vzácnost sbírat neměla.

Jiří Rejsek

Pozvánka na exkurzi

Vítání ptačího zpěvu v Ptačí oblasti Rožďalovické rybníky proběhne tradičně na rybníce Zrcadlo. Sraz účastníků je v pátek 1. května v 7.00 hod. na hrázi rybníka v obci Mlýnec. Vladimír Šoltys, Zbyněk Smolík a Luboš Vaněk připravili ornitologickou procházku okolo největšího rybníka v oblasti, ukázkou odchytu a kroužkování drobných pěvců v rákosinách a vypouštění uzdravených opeřenců ze záchranné stanice v Pátku u Poděbrad zpět do volné přírody. Dalekohledy a fotoaparáty s sebou.

(red)

Ptačí pohádky

Naš spolupracovník Vladimír Šoltys není jen jičínským veterinářem a ornitologem, ale nově také spisovatelem. Nedávno mu totiž v nakladatelství Edika vyšla knížka ptačích pohádek *Proč má kos žlutý nos*.

„Před pěti lety jsem dal své dceři k jejím dvanáctým narozeninám nakopírované pohádky, které jsem pro ni psal. Jedna verze skončila také na České společnosti ornitologické a

odsud se dostala do nakladatelství, kde je zaujala..." popisuje historii vzniku knihy autor.

Pohádky seznamují děti prvního stupně základní školy s některými našimi ptačími druhy a rozvíjejí u nich vztah k přírodě. K tomu přispívají i krásné ilustrace Petity Kúsově a také CD namluvené Arnoštem Goldflamem s hudbou Ondřeje Jirásky.

Doporučujeme!

(red)

Zatmění Slunce v Polabí fotografoval PaedDr. Zdeněk Souček. Pátek 20. března 10:44

„Tady na venkově nacházím nesmírný klid“

Dagmar Havlová. Dáma, která žila v prostředí intelektuálů a disidentů, přičemž jednoho z nich si vzala. Následoval odchod do Prahy, kde, přestože vědecky vzdělaná, pracovala v ČKD Polovodiče. Stala se politicky nežádoucí osobou a až teprve po listopadu 1989 se vše změnilo... Tohle na sebe prozradila hned v úvodu našeho rozhovoru, který jsme vedli v jejím vyhlášeném penzionu na Tuchomi.

Pojďme se ještě ohlédnout za předlistopadovým obdobím. Byli jste s manželem v Chartě 77?

Charta byl dokument, který se podepisoval, nebyl to spolek nebo klub. Lidé, kteří se otevřeně projevíli proti minulému režimu, se dostali do disentu, byli různě pronásledováni, vyhazováni z práce, těžko hledali zaměstnání ve své profesi nebo odpovídající vzdělání... Manžel byl zaměstnaný v podniku META, což byl podnik Svazu invalidů v tehdejší Československé socialistické republice, protože své zaměstnání kvůli bratrovi ztratil. Mezi signatáři Charty bylo více lidí, kteří pracovali v různých podivných profesích, oblíbeným zaměstnáním byla práce v kotelně. V soukromí se pořádaly bytové semináře, přednášky, vydávaly se knihy. Dá se říci, že jsme vedli bohatý kulturní život. Jednalo se sice o takovou uzavřenou společnost, ale ten život nebyl úplně nezajímavý.

Toto skončilo v roce 1989. Váš manžel se podílel spolu s bratrem na zakládání Občanského fóra?

Ano, v podstatě jsme nějaký čas při této aktivitě byli angažováni všichni, celá rodina. Po půl roce pak manžel odjel do USA, do Berkley, kde koncem 60. let dělal doktorát. Po návratu založil Centrum pro teoretická studia, která vedl až do svého odchodu do důchodu. Dnes tam ještě občas zajde.

Proč jste se rozhodli pořídit si chalupu na venkově?

Tahle myšlenka vznikla ještě před revolucí. Praha tehdy nebyla příjemná ani bezpečná pro lidi, kteří nesoehlasili s režimem. S manželem jsme měli potřebu „vzdálit se“ z Prahy, abychom nebyli režimu tolik na očích. Tak jsme začali hledat místo, kde bychom byli alespoň trochu v klidu a v podstatě náhoda nás zavvedla sem, do Malého Košíku. Našli

jsem tady na inzerát chalupu, která se nám líbila. Ležela na polosamotě na konci vesnice. A asi před 10 lety jsme tady začali hospodařit.

Bydlíte tedy v Malém Košíku?

Ano, v Košíku i na Tuchomi. Manžel zde bývá celé léto, ale v zimě sem nejezdí, protože se mu nechce topit v kamnech (smích).

Mimochodem, Váš penzion je velmi pěkný.

My jsme tuto chalupu koupili původně pro naše ovce, protože jsme potřebovali nějaký ovčín. Zde byly chlévy, tak jsme sem v zimě umístili ovce. Pod střechu jsme dali seno a slámu. Ale protože objekt byl asi 10 let neobydlený a všechny krovy byly prohnílé, do jara se celá střecha propadla. Proto jsme se rozhodli, že pro ovce postavíme pořádný ovčín a chalupu jsme začali předělavat s tím, že jsme chtěli mít ubytování pro naše známé, kteří by za námi jezdili. A kuchyň měla zároveň sloužit i k vaření pro potřeby našich zaměstnanců.

V době, kdy jsme penzion otevírali, jsme zároveň obdrželi statut ekologické hospodářství s právem označovat produkci značkou BIO. Tehdy to byla novinka a my byli vlastně jedni z prvních ekologických farem. V tomto čase za námi přijeli novináři, kteří o nás napsali a pak se začali objevovat první návštěvníci. Hodně se rozkřiklo, že je zde pěkný penzion a dobré jídlo. Od této doby máme vlastně stále otevřeno.

Existuje nějaké oficiální datum, kdy jste Váš penzion otevřeli?

Ano, bylo to 1. července 2009. Máme svoji vlastní kroniku, kam si zaznamenáváme všechny důležité události spjaté s naší farmou.

Ale mít penzion pro širokou veřejnost nebyl původní záměr...

Ne, to opravdu nebyl. Sami víte, že je to tu malinké. Kuchyně je malá, protože jak už jsem řekla, původní myšlenka byla mít „penzionek“ pro pár známých. Ale náš koncept domácí kuchyně se velmi uchytil.

Před třemi lety jsme vyhráli soutěž Lidových novin „Miss farma sympatie“ a byli jsme pozváni na Hrad v rámci Prague Food Festivalu. Zde jsme se setkali s ohromným úspěchem a od té doby se festivalu zúčastňujeme pravidelně.

Vloni nás ocenili jako jednu z nejlepších restaurací v Česku. V celkovém hodnocení jsme se umístili na třetím místě a v hodnocení jídla na prvním místě.

To je ohromný úspěch. Čím si ho vysvětlujete?

To víte, že jsme byli velmi překvapeni. My máme taková obyčejná jídla, v podstatě lidovou stravu. Možná, že právě v kombinaci s tímto autentickým prostředím vše správně zafungovalo.

Další věcí je, že naši kuchaři vaří pouze z čerstvých surovin, přičemž většinu si na naší farmě sami vypěstujeme nebo odchováváme.

Kolik návštěvníků k vám jezdí? Jakou máte klientelu?

K nám jezdí návštěvníci hlavně o víkendech. Odhaduji, že v tyto dny nás navštíví tak stovka hostů. Doporučuji proto si dopředu zavolat, aby bylo volno. Samozřejmě, pokud k nám zavítá host a máme volno, bez problémů se o něj postaráme. Pokud jde o klientelu, která k nám jezdí, je to různorodé. Máme návštěvníky jak z Čech, tak z ciziny.

Vyzdvihla byste někoho z Vašich hostů? Koho si nejvíce vážíte?

Já si vážím všech našich hostů. Ale vzpomínám si, že jednou nastala velmi pěkná situace, kdy jsme se sešli na louce ze tří stran. Ze strany od naší chalupy přicházel manžel, z tuchomské strany pan doktor Kalvoda a z další strany pan profesor Pirk a kardinál Duka.

Vaše farma se zaměřuje hlavně na chov ovcí. Jaká další zvířata chováte? Co nalezneme ve Vašich zahradách?

Máme kozy, prasata, slepice, kachny, husy, králíky, perličky. Slepice držíme hlavně kvůli vajíčkům, ale zároveň si líhneme svoje vlastní kuřátka, která jsou pak určena do naší kuchyně. V sezoně dojíme ovce a kozy a vyrábíme sýry. Celoročně také jehněčí klobásky. Ze zeleniny pěstujeme hlavně kořenovou zeleninu, brambory, rajčata, saláty, papriky. Nedílnou součástí našich zahrad jsou pak bylinky. Čerstvé je využíváme v kuchyni, ze sušených si vyrábíme různé čajové směsi. Z úrody v sadech se dělají mošty a marmelády. Protože máme svoji elektrickou sušárnu, sušíme jablka, hrušky.

Většina produktů se na naší farmě zpracuje a spotřebuje, ale část prodáváme také zde na farmě zákazníkům. Vloni jsme vyrobili podle francouzské receptury jablečný likér, který jsme pojmenovali *Pommeau de Košík*. Jedná se o mix calvadosu a jablečného moštu. My bohužel nemáme palírnu, nechávali jsme si to dělat u kamaráda, který na to má potřebné zařízení.

Máte také jiná odbytiště Vašich produktů?

Ano, kromě toho, že si k nám lidé chodí nakupovat naše výrobky, dodáváme do Prahy, kde máme svoji vlastní restauraci Monarchie v Paláci Lucerna. Zde se také zaměřujeme na farmářskou kuchyni, z velké

části využíváme právě produkty farmy Košík.

Jak velká je vlastně Vaše farma?

Hospodaříme na 140 hektarech. Některé pozemky jsou naše, jiné máme pronajaté. Zhruba 2/3 tvoří pastviny a louky a 1/3 jsou pole, sady, zahrady.

Máme celkem osm zaměstnanců, někteří jsou místní a jiní jsou zdaleka. Proto máme v Malém Košíku pronajaté domky pro naše zaměstnance, aby nemuseli každý den dojíždět za prací. Přeci jen celý den se starat o zvířata a ještě k tomu každodenně dojíždět je nepohodlné. Některí, jako například kuchari, se zde střídají po týdně, takže jeden týden zde bydlí a další jedou domů.

S Vaším penzionem se pojí též agroturistika. Jaký je zájem o tento typ turistiky?

Já myslím, že agroturistika se u nás ještě příliš nezažila, lidé jezdí ven spíše na různé výlety. Ale agroturistiku v pravém smyslu, tedy, aby lidé strávili dovolenou v hospodářství a pomáhali a zapojili se do každodenního života na farmě, tak to příliš nefunguje. I když už jsme několik návštěvníků, kteří na naší farmě svoji dovolenou takto prožili, měli. Určitě máme zájem rozšířit naše služby i tímto směrem.

Za tento typ originální dovolené si lidé platí?

Ne, ne. Zde se jedná v podstatě o pomoc na hospodářství výměnou za byt a stravu. Lidé tak mají možnost strávit levnou dovolenou, přitom poznat práci na venkovské farmě, relaxovat manuální prací.

Jaké máte plány do budoucna? Chcete se dále rozvíjet?

Ano, máme to v plánu. Protože penzion bychom těžko mohli nějak rozšířit, chceme opravit jeden objekt v Sovoluskách a vytvořit z něj třeba školicí středisko. Měla jsem v plánu udělat tam zemědělské muzeum, ale protože naši sousedé také chtějí vytvořit muzeum v objektu bývalého družstva, od této myšlenky jsem upustila. Spíš bychom se zaměřili na nějaké výukové středisko, kde bychom zprostředkovali třeba výuku starých řemesel – například s ukázkou pečení chleba, práce s hlinou, proutím, zpracování vlasy – věci, které do zdejšího prostředí zapadají.

Nyní máme v plánu zasadit nové vrby, protože spojení obce Košík s košíkářským řemeslem se přimmo nabízí. Chtěli bychom zavést i výrobu košíkářských produktů, ale v dnešní době už toto řemeslo bohužel skoro nikdo neovládá. Uvidíme, jak se zapojí i místní lidé, jestli se budou chtít vrátit k řemeslným pracím. Kdyby někdo chtěl a uměl řemeslo, mohli bychom udělat vhodnou propagaci, u nás na farmě i na dnech venkova v Pojedech nebo na trzích v Rožďalovicích. Nemusí se z toho stát celoroční zaměstnání, ale mohli bychom zde u nás některé výrobky prodávat. Budujeme naučnou cestu a vysazujeme stromy, abychom mohli návštěvníkům nabídnout vycházkový, asi tříkilometrový, okruh po naší farmě a po zdejších lesích.

Nakonec, jak vypadá Váš všední den farmářky?

V podstatě dělám práci takového dispečera. Většinou vyřizují papíry, jezdím na nákupy, zařizují, co je potřeba. Zároveň ale jezdím dvakrát týdně do Prahy, kde se starám o Palác Lucerna, v němž máme svoji restauraci, kavárnu a kino.

Tady na venkově nacházím nesmírný klid, není zde takový nesmyslný tlak a ruch jako v Praze, kde se lidé ženou a přitom ani nevědí kam a za čím. Tady je potřeba také se pohnout, práce je zde hodně, ale má to jakousi svoji logiku a práce je smysluplná...

*Rozhovor připravili
Marcela Ešnerová a Jiří Rejsek*

Dagmar Havlová se narodila 1. února 1951 do rodiny významného slovenského fyzika Dionýza Ilkoviče. Vystudovala matematiku, fyziku a kybernetiku v Bratislavě, ve studiích pokračovala na japonské Kyushu univerzitě, na univerzitě v Kyjevě získala titul kandidátky věd. Po návratu ze studií do Bratislavy ztratila zaměstnání, protože se provdala za Ivana Havla, bratra pozdějšího prezidenta, s nímž žije dodnes. Pole vědy už dávno opustila a v současné době se věnuje provozu Paláce Lucerna, který s manželem restituovali, a hlavně své farmě v Košíku. Kromě práce si najde čas i na procházky do okolí a oblíbené houbaření.

Zpráva hasebního okrsku s přehledem jeho členů

Hasební okrsek č. 9 spadající pod SDH Rožďalovice se skládá z pěti samostatných jednotek v celkovém počtu 66 akceschopných členů. Dne 8. ledna proběhla schůze okrskových sborů v Seleticích, velitelem okrsku byl zvolen Petr Pešava.

SDH Rožďalovice

JPO III, starosta Michael Paroulek, velitel jednotky Martin Prejsek, velitel okrsku Petr Pešava, 22 akceschopných členů

- **vodní zdroje:** Podlužanský rybník, rybník Na Holí, rybník U sádek, Zámostský rybník, požární nádrž Zámostí, Třeboňský rybník, Bučický rybník, řeka Mrlina, hasičská nádrž v Ledečkách, hasinské rybníky a městská hydrantová síť

- **rizikové objekty při mimořádných událostech** (velký počet obyvatel apod.): Domov Rožďalovice (zámek a klášter), budova Radnice, MŠ, ZŠ, Pila Tados, čerpací stanice Robin Oil, firma Lunár, Farma Rožďalovice, Bučický mlýn

Kontakty na SDH Rožďalovice

Martin Prejsek, tel.: 728 320 799
Michael Paroulek, tel.: 603 967 704
Petr Pešava, tel.: 731 499 321
Jan Štafl, tel.: 737 803 788
Jiří Dufek ml., tel.: 734 875 648
e-mail: hasicirozdalovice@seznam.cz

SDH Košík

JPO V, starosta Václav Novák, velitel jednotky Jan Buryan, 13 akceschopných členů

- **vodní zdroje:** požární nádrž před kulturním domem, rybník naproti hřišti TJ Košík, vodní nádrž v bývalém areálu ZD Košík, vodní nádrž u Sovolusek, rybník v Sovoluskách

- **rizikové objekty při mimořádných událostech:** areál bývalého ZD Košík, kulturní dům, areál bývalé cihelny, Farma Košík

Tísňová volání

hasiči: 150
záchranná služba: 155
police: 158
jednotná linka tísňového volání: 112

Zkraje roku 2015 byla vyměněna okna, dveře a vjezdová vrata do skladiště hasičárny v Rožďalovicích. Sbor SDH Rožďalovice v loňském roce zasahoval u čtyřech požárů (požár vozu se dřevem a tři požáry polností)

SDH Seletice

JPO V, starosta Vladimír Hačecký, velitel jednotky Zdeněk Havlík, 14 akceschopných členů

- **vodní zdroje:** koupaliště, požární nádrž „Bumbálek“, Návesní rybník, rybník Prachovna

- **rizikové objekty při mimořádných událostech:** Seletická pila

SDH Tuchom

JPO V, starosta Jiří Vacek, velitel jednotky Martin Pokorný, 7 akceschopných členů

- **vodní zdroje:** nádrž u hasičské zbrojnice, rybník u křižovatky Seletice–Prodašice

- **rizikové objekty při mimořádných událostech:** zemědělská usedlost Jiří Kordač

SDH Doubravany

JPO V, starosta Vladimír Kutmon, velitel jednotky Luboš Kutmon, 10 akceschopných členů

- **vodní zdroje:** rybník Záhumeník

- **rizikové objekty při mimořádných událostech:** žádné

Počet událostí se zásahem jednotek PO v České republice v roce 2014

celkový počet: 100 776, z toho 16 851 požárů, 19 219 dopravních nehod, 6161 úniků nebezpečných látek, 50 965 technických havárií, 1 radiální havárie, 52 ostatních mimořádných událostí a 7527 planých poplachů

V případě pálení větších ohňů je nutné toto ohlásit na HZS Kladno, tel.: 950 870 444, nebo lze pálení nahlásit na webových stránkách HZS <http://hzssk.webrex.cz/>.

*Petr Pešava,
velitel okrsku*

Marek Veselý: „Doufám, že vlajka Slavia fans Rožďalovice zavlaže na evropském stadionu“

Fandí pražské Slavii, jezdí ji podporovat a také připravují různé mimošportovní akce. O rožďalovické odbočce jsme si povídali s jednatelem sdružení Markem Veselým.

Co bylo nejvýraznější událostí vaší odbočky v minulém roce?

V loňském roce odbor přátel oslavil padesát let od založení, takže vrcholem oslav bylo setkání odboček a turnaj v malé kopané, které se konalo na umělce v Edenu. Po sportovní stránce se nám setkání moc nepovedlo. A tým skončil na pátém místě a B tým na desátém místě. O výsledky ale na tomto setkání nešlo, protože jsme všichni společně přijeli oslavit padesát let od založení odboru přátel. Díky hercům, muzikantům a spoustě nadšenců po celé republice vstala v té době Slavia z popela, proto heslo toho dne bylo: Díky přátelé!

Scházíte se nějak pravidelně?

Scházíme se podle potřeby přibližně jednou měsíčně v naší klubovně.

Výkony Slavia vám v posledních sezonách ale moc radosti asi nedělají, že?

Výkony Slavia? Tak je asi realitou, že za posledních pět let jsme zažili spíše více utrpení než radosti, ale kdo si jednou vybere jako klub svého srdce Slavii, tak musí počítat s tím, že fandit Slavii je jak život

na houpací. Dovolím si ocitovat slova nedávno zesnulého velkého fanouška Slavia, přítele Jendy Maika: Živ buď národe slávistický a neumírej, mužové tvoji ať jsou bez počtu. Neklesej ve chvílích těžkých, udržuj víru, plň odkaz. Národe slavný – národe věčný. V těchto těžkých chvílích Slavia nám dělá radost alespoň jedna skutečnost, a to, že členská základna místo aby ubývala, tak narůstá, a co je důležité, tak přibývají mladí členové, a to z celého nymburského okresu. Sadská, Nymburk, Senice, Městec Králové...

Vyrazíte na zápasy Slavia nejen tady u nás, ale i do zahraničí. Co chystáte letos?

Bohužel doby, kdy jsme Slavii jezdili každý rok podpořit i do zahraničí na pohárové zápasy, jsou minulostí. Naším vrcholem jsou ligové zápasy, takřka nikdy se nestane, že by nikdo nejel podpořit Slavii na domácí zápasy v Edenu, a v poslední době jezdí na venkovní zápasy početná skupina našich mladších členů, a někteří z nich dokonce loni jeli podpořit ženy Slavia v předkole Ligy mistrů do Barcelony. Všichni společně doufáme, že to, co vedení Slavia vyhlásilo před začátkem ligy, a to je útok na páté místo, které by mohlo znamenat účast v Evropské lize, se nám společně podaří dosáhnout a vlajka Slavia fans Rožďalovice opět zavlaže na nějakém evropském stadionu.

Mezi vaše aktivity patří i mimošportovní akce. Nyní to byl karneval, dále jsou to čarodějnice a další. Co plánujete na letošní rok?

Kromě toho, že jezdíme podporovat Slavii, máme i jiné aktivity. Každý rok vše začíná již tradičním maskárním plesem a konec dubna opět bude patřit Slavistickým čarodějnicím. Letos již potřetí budeme pořádat autobusový zájezd pro děti na ligový zápas Slavia. Velký dík patří Městskému úřadu Rožďalovice, který přispěje na autobus a SK Slavia, kteří zajistí pro všechny děti volné vstupenky. Kdo by měl o tento zájezd zájem, může se přihlásit o čarodějnicích.

Další velkou akcí pro nás bude setkání odboček, kterého se zhostila odbočka v Hodoníně. 27. června bude následovat fotbalový zápas se Sokolem Košík v rámci jejich výročí. 25. července již potřinácté zavítáme do Černého Dolu do rodného kraje našeho trenéra Jirky Dufky. Tamní fotbalový klub každý rok pořádá fotbalový turnaj v krásném prostředí Krkonoš. Na rožďalovické posvícení opět sehraje derby se Spartany, kteří se scházejí v restauraci Na Radnici, a výroční rok 2015, letos slavíme patnáct let od založení, zakončíme výročkou a mikulášskou zábavou.

*Rozhovor připravil
Vladimír Malinovský*

(vyšlo v Nymburském deníku)

Už druhou sezonu jsme hráli mistrovské zápasy v regionálním přeboru Královéhradeckého kraje. Do soutěže se přihlásilo osm mužstev. V neděli 19. října 2014 jsme se hráli naše první mistrovské utkání, při kterém jsme zavítali do Sobotky, a utkali se s tamějším B-týmem. Zápas měl velmi vyrovnaný průběh, ve kterém jsme po boji trochu smolně prohráli 3:2.

Druhé kolo jsme odehráli 9. listopadu 2014 v domácím prostředí a naším soupeřem byla Jiskra RMSK Nový Bydžov B a uhráli jsme remízu 2½:2½. Ve třetím kole 23. listopadu 2014 se naším soupeřem stala TJ Lázně Bělohrad B – Chotěč, kde jsme těsně prohráli 3:2. Ve čtvrtém kole 7. prosince 2014 jsme prohráli se Šachklubem AD Jičín G 3½:1½. Stejným výsledkem jsme v pátém kole 4. ledna 2015 prohráli s ŠK Sobotka 2009 o. s. A.

V předposledním šestém kole 17. ledna 2015 jsme překvapivě vyhráli se ŠO TJ Sokol Lužany 2:3. Nejtěžší porážka nás čekala v posledním sedmém kole 1. února 2015, kdy jsme se Šachklubem AD Jičín F prohráli 4:1.

Všechna utkání jsme se hráli ve složení: 1. šachovnice Petr Buryan, 2. šachovnice Milena Kloučková,

3. šachovnice Roman Kotlář, 4. šachovnice Jakub Minařík, 5. šachovnice Luboš Senohrábek. S jednou výhrou a jednou remízou jsme se umístili na 7. místě. V porovnání s naším loňským výsledkem jsme i při nižším počtu utkání získali více bodů na jednotlivých šachovnicích (více na www.chess.cz/db/soutez.php?sid=1379).

Pokud byste chtěli rozšířit naše řady, přijďte mezi nás. Pravidelně se scházíme v budově základní školy každý čtvrtek v 18 hodin (a někdy

končíme po 22. hodině). Těšíme se na Vás.

Závěrem chceme informovat, že se snažíme myslet na budoucnost rožďalovického šachu a že se věnujeme našemu šachovému potěru v úterý od 14.30 (do cca 16 hodin), za což je třeba poděkovat zejména předsedovi šachového klubu panu Petru Buryanovi.

Mgr. Roman Kotlář

Předsilvestrovský šachový turnaj na Bučici

Vsobotu 27. prosince 2014 se v prostorách restaurace Bučický mlýn uskutečnilo setkání příznivců šachu, ze kterého vzešel šachový miniturnaj. Podařilo se nám realizovat záměr sehrát turnaj systémem „každý s každým“. A tak se devět šachistů utkalo v osmi kolech, kdy měl každý na partii 20 minut. Po tvrdých šachových bojích získali nejvíce bodů Petr Buryan a Roman Kotlář, kteří ostatní soupeře porazili a spolu remizovali. Příjemným oživením byla účast bývalé žákovské rožďalovické hráčky paní Václavy Pletkové (rozené Vinecké), která nyní soutěžně hraje za Šachklub města Dobrušky. Důležité pro účastníky bylo, že se turnaj odehrál v přátelské atmosféře a že se po skončení turnaje mohli o své zážitky podělit se svými šachovými soupeři.

A pokud se toho ve zdraví dočkáme, sejdem se v zase za rok v prosinci. Pokud budete mít chuť, můžete přijít také!

Mgr. Roman Kotlář

Vrozhlasech 16. února letošního roku bylo vzpomenu, že právě před 153 léty byla založena první pražská tělovýchovná organizace. Z iniciativy doktora filozofie Miroslava Tyrše se 16. února 1862 konala první valná hromada nového českého tělocvičného spolku Sokol. Starostou byl zvolen obchodník Jindřich Fügner, místostarostou Miroslav Tyrš. První veřejné tělocvičné vystoupení se konalo 5. března téhož roku pod vedením dr. Tyrše. Sokol se stal národnostní záležitostí a byl hlavně vnímán jako český a obrozenecký. Příklad Prahy nezůstal bez následování a ještě v roce 1862 bylo založeno osm jednot sokolských.

S přibývajícím věkem přibývaly i sokolské jednoty. Nejprve ve větších městech a potom i na venkově. A tak 24. září 1893 sešlo se šestnáct rožďalovických občanů, aby projednali vše potřebné k založení jednoty Sokol v Rožďalovicích. Ustavující schůze proběhla 19. listopadu v hostinci „u Kloučků“. Schůze se zúčastnilo devatenáct činných členů. Na schůzi promluvil bratr Franc o významu sokolstva. Jeho slova padla na úrodnou půdu a již 9. prosince se v sále hostince „u Kloučků“ konalo první cvičení. Od té doby se cvičilo každou středu a neděli o 7. hodině večerní. Dne 1. května 1894 byla jednota Sokol v Rožďalovicích přijata do svazku župy Tyršovy a v prosinci 1906 byla převedena k sokolské župě Čížkově. Členové jednoty se zúčastňovali župních sletů pořádaných okolními jednotami, chodili na společné výlety,

pořádali plesy a přednášky na vlastenecká témata.

Dne 15. srpna 1910 byl v Rožďalovicích pořádán župní slet Sokola na panské louce pod Židákem. Slet začal budíčkem v pět hodin ráno a o šesté hodině začaly první závody. Cvičilo a závodilo 436 bratrů a 84 sester z různých jednot župy. Sestry Sokola Rožďalovice získaly v této konkurenci druhou cenu. Odpoledne ve 13.30 prošel průvod vyzdobeným městem od cukrovaru až na cvičiště. Průvod vedla místní hudba a na cvičišti vystoupil tamburašský sbor jičínského Sokola. Cvičení přišlo zhlédnout asi 500 platících diváků. Odpoledne navštívil cvičení kníže Bedřich Lobkovic s chotí Jozefinou. Župní slet byl dobře připraven. Bratr Matějka, učitel měšťanské školy, jednatel Sokola v Rožďalovicích a redaktor sokolského věstníku župy Čížkovy v Jičíně, vzbudil zájem okolních jednot o tento župní slet, a zasloužil se tak o velký počet účinkujících.

Tato akce vzbudila velký zájem o sokolské aktivity. Vznikl oddíl žáčků, žáků, dorostenek, dorostenců, žen a mužů. Všechny oddíly cvičily pravidelně, v zimě zpočátku v sále na Radnici, později v tělocvičně měšťanské školy a v létě se cvičilo na sokolském hřišti. V období prázdnin bylo sokolské hřiště otevřeno denně. Kromě pravidelného cvičení, hrál se zde každý den turnaj ve volejbalu a pořádaly se lehkooatletické soutěže.

I když byla po obsazení republiky 15. března 1939 činnost Sokola značně omezena a pořádaly se pouze zá-

vody v lehkooatletických disciplínách, dne 19. května 1940 konaly se župní závody v Jičíně, kterých se zúčastnilo družstvo rožďalovických dorostenců ve složení Čestmír Rohulán, Antonín Macál, Jaroslav Taraba, Václav Vízner, Alois Ložek a Jaroslav Malý. Družstvo se umístilo na druhém místě, Jaroslav Malý vyhrál župní sedmiboj a Jaroslav Taraba se umístil na třetím místě.

Činnost Sokola se zdála okupantům nebezpečná hlavně proto, že čím dál více sokolů se zapojovalo do odbojového hnutí nebo odcházelo za hranice, aby se zúčastnili aktivního boje proti německým okupantům. Z rožďalovické sokolské jednoty odešli za hranice bratři Josef Doubek, podpraporčík letectva, František Mlejnecký, četař letectva, Josef Vyhnanek a Stanislav Kraus, podporučík pěchoty. Hlavně z těchto důvodů byla dne 11. října 1941 sokolská organizace rozpuštěna a majetek Sokola zabaven. Sokolské organizace zapojené do odbojové činnosti byly nemilosrdně likvidovány gestapem, a tak řada předních činníků Sokola byla popravena.

Posledním rožďalovickým sokolem, který položil svůj mladý život v posledních dnech druhé světové války, byl sokolský dorostenec – šestnáctiletý Václav Taraba.

Sokolská myšlenka přežila německou okupaci a Sokol v Rožďalovicích pokračoval ve své přerušené činnosti hned v prvních dnech po osvobození. Ale o tom snad někdy přistě.

*Z dostupných materiálů
upravil Rudolf Valeš*

Dorostenci TJ Sokol Rožďalovice v roce 1940: Čestmír Rohulán, Antonín Macál, Jaroslav Taraba, Václav Vízner, Alois Ložek a Jaroslav Malý

Valná hromada

Koncem února proběhla v klubové restauraci Vosma valná hromada místního fotbalového klubu. Po představení programu dostali slovo samotní trenéři jednotlivých týmů (Milan Švábenský - A tým, Miroslav Antoš - B tým, Miloš Hojsák - přípravka), kteří postupně zhodnotili průběh podzimní části fotbalové sezony 2014–2015.

Hodnocení mužských týmů bylo vcelku kladné, po podzimní části se hráči A týmu umístili na třetí příčce tabulky okresního přeboru a B tým obsadil druhou pozici ve IV. třídě okresní soutěže.

Nejvíce kritiky se sneslo na upadající tréninkovou morálku mlad-

ších hráčů mužských týmů, což mimo jiné potvrdila i slova předsedy klubu Tomáše Hojsáka.

V dalším bodu bylo představeno hospodaření klubu, které vzala členská základna na vědomí.

Poté předseda klubu vyzval členy FC Trnavan, aby zvolili členy kontrolní komise, která bude dohlížet na chod a hospodaření klubu. Do kontrolní komise byli navrženi Miloš Hojsák, Miroslav Hůlek a Aleš Javůrek, kteří byli schváleni všemi přítomnými bez dalších návrhů. Kontrolní komise zvolila jako předsedu Miroslava Hůlka.

Důležitým bodem valné hromady bylo odsouhlasení nových stanov, které jsou důležité pro další chod klubu. Stanovy byly odsouhlaseny členy klubu a

po ověření a podepsání kontrolní komisí vstoupí v platnost.

Předseda v dalším bodu představil plán rekonstrukce fotbalového areálu FC Trnavan s výhledem na pět let. Prvními úpravami, které proběhnou na začátku jarní části sezony, bude odstranění zatravnovacích dlaždic podél hrací plochy a dojde k posunutí zábradlí blíže hlavní tribuně. Rekonstrukce zasáhnou také spodní část areálu, kde bude upraven stávající taneční parket, žákovské kabiny, bude přemísťován letní výčep vedle parketu a vybudováno sociální zázemí. Některé z úprav budou provedeny do konce června, aby byl areál připraven na tradiční Rožďalovické letní slavnosti 18. července.

Rozlosování A-tým

Rožďalovice A	-	Hrubý Jeseník A	21.03. 15:00	SO
Pátek A	-	Rožďalovice A	28.03. 15:00	SO
Rožďalovice A	-	Běrunice A	04.04. 16:30	SO
Bohemia Poděbrady B	-	Rožďalovice A	12.04. 16:30	NE
Rožďalovice A	-	Všejanya	18.04. 17:00	SO
Městec Králové A	-	Rožďalovice A	26.04. 17:00	NE
Rožďalovice A	-	Přerov A	02.05. 17:00	SO
Loučeň	-	Rožďalovice A	09.05. 17:00	SO
Rožďalovice A	-	Kostelní Lhota A	16.05. 17:00	SO
Kostomlaty	-	Rožďalovice A	24.05. 17:00	NE
Rožďalovice A	-	Semice B	30.05. 17:00	SO
Kovanice A	-	Rožďalovice A	06.06. 17:00	SO
Rožďalovice A	-	Ostrá B	13.06. 17:00	SO

Rozlosování B-tým

Rožďalovice B	-	Křečkov B	05.04. 16:30	NE
Chleby	-	Rožďalovice B	11.04. 16:30	SO
Rožďalovice B	-	Křinec	19.04. 17:00	NE
Netřebice	-	Rožďalovice B	25.04. 17:00	SO
Rožďalovice B	-	Všechlapy	03.05. 17:00	NE
Vestec	-	Rožďalovice B	10.05. 17:00	NE
Rožďalovice B	-	Mčely	17.05. 17:00	NE
Košík	-	Rožďalovice B	23.05. 17:00	SO
Rožďalovice B	-	Straky B	07.06. 17:00	NE
Hrubý Jeseník B	-	Rožďalovice B	14.06. 17:00	NE

*Tomáš Pavel,
sekretář FC Trnavan Rožďalovice*

Výprava bráček FC Trnavan během soustředění na Severáku v Jizerských horách, zleva: Milan Najmon, Jakub Najmon, Vlastimil Kunc, David Svoboda, Milan Švábenský, Tomáš Pavel, Dominik Hora, dole: Jaromír Špígl

Již čtvrtý ročník soutěže „O nejkrásnější květinovou výzdobu“

Do soutěže je možno přihlásit jakékoli okno bytového nebo rodinného domu, balkon, lodžii či předzahrádku domu v našem městě a spádových obcí. Konkrétní místo může do soutěže přihlásit kdokoli – majitel, nájemce, soused, kolemjdoucí apod.

Soutěžní fotografie s Vaší adresou můžete:

- zaslat na email: rozdalovicko@seznam.cz
- osobně předat nebo zaslat na Městský úřad v Rožďalovicích v obálce označené slovem Soutěž.

Zahájení soutěže a možnost zaslání fotografií:

1. května až 15. září 2015

Vaše snažení ohodnotí nezávislá porota a výsledky budou zveřejněny ve zpravodaji Rožďalovicko.

Pozvánka

Podlužanská kytara

V pátek 17. a v sobotu 18. dubna se v Country klubu v Podlužanech koná pátý ročník festivalu trampských písní.

Pátek:

večerní zpívání kapel a hostů.

Sobota:

10.00 – vztyčení osadní vlajky,
10.30 – zahájení soutěžních vystoupení.

Konferuje:

Jiří Fred Jedlička z Holic a spol.

O vítězi rozhodnou diváci hlasováním,
první cena kachle *Podlužanské kytary*

Jako host vystoupí: Durango

Hrají: Šakal a Kukačka z Děčína, Country Colaps Pardubice, KoYoTi Pardubice, František Vitiska, šerif T. O. Svatojánské proudy a spol., Spolektrio Liberec, Avízo Jablonec nad Nisou, Choroši Střední Čechy, Duo Medvídek a kamarádi Vrchlabí, Chrpá Chrudim, Wostruha Dvůr Králové, T. O. Měsíční údolí, na závěr – Šáša Samotář.

Zvukař: Drn, KoYoTi Pardubice

Vstupné: 100 Kč, děti a OZP zdarma

Sponzor: Městský úřad Rožďalovice

Moc se těšíme na Vaši návštěvu

T. O. Samotář a spol.

Penzion Na kopečku mění svou tvář

Po téměř dvou letech provozu dojde v Nových Zámkách k zásadní změně: Penzion Na kopečku se změní na Sport relax hotel. Dosud poskytované ubytovací a stravovací služby budou podstatně rozšířeny: otevře se nový sportovně-relaxační areál, který bude poskytovat kombinaci rekreace s širokou nabídkou sportovních a wellness služeb.

V nové budově se zpřístupní jak hostům, tak veřejnosti dvě bowlingové dráhy a bar (v létě s otevřenou zahrádkou). Ten bude vybaven plnohodnotnou kuchyní, kterou využijí zejména účastníci seminářů, školení a konferencí – pro ně je vybudován konferenční sál s kapacitou až 110 míst, vybaven promítacím zařízením a plátny. Místnost bude možno dle potřeby rozdělit na dva samostatné prostory, ideální pro podniková školení s kapacitou maximálně 35 míst u stolů v každém z nich.

V souvislosti s tím se rozšíří i prostory pro parkování, a to na 30 parkovacích míst.

Sportovní vyžití zajistí kondiční tělocvična 12 x 12 metrů, stoly na ping-pong, dále posilovna s kardio zónou (běžecké pásy, cyklokrosařský a veslařský trenažér) a se silovou zónou (stroje pro posilování všech částí těla, silové a tlakové lavičky). Nespornou výhodou těchto strojů bude to, že jsou uzpůsobeny i pro užití „vozičkářům“ – stejně jako pro ně budou zpřístupněny všechny části objektu, který je zcela bezbariérový.

Pro odpočinek a relaxaci bude sloužit wellness s vířivou vanou (kapacita 6 osob), saunou, relaxační místností, masérnou.

V případě zájmu je počítáno s možností zajištění dalších služeb, např. kosmetických a kadeřnických.

Ve venkovních prostorách bude zprovozněno zpevněné víceúčelové sportovní hřiště o velikosti 40 x 25 metrů – ideálně pro sporty jako tenis, volejbal, florbal, házená, basketbal či malá kopaná.

K posezení na čerstvém vzduchu budou v areálu umístěny lavičky a venkovní gril.

Investorem stavby je, stejně jako v její první etapě, nymburská firma AZ Elektrostav, a. s. V současné době na stavbě probíhají práce jak v interiéru, tak venkovní úpravy terénu – držíme palce, aby plánovaný termín dokončení byl dodržen a v pátek 15. května 2015 v 15 hod 15 minut byl provoz Sport relax hotelu Na kopečku zahájen.

Ing. Irena Králová

Obec Košík oznamuje

Dne 27. listopadu 2014 byl slavnostně předán starostovi Ludku Kutmonovi v Poslanecké sněmovně PCR znak a vlajka obce Košík. Obecní symboly starosta obdržel z rukou místopředsdkyně poslanecké sněmovny Ing. Jaroslavy Jermanové.

(red)

Dymokury

SDH Dymokury slaví letos 120 let od svého založení

Sbor dobrovolných hasičů v Dymokurech byl založen 20. července 1895. Dymokurští hasiči tak mají letos příležitost oslavit kulaté výročí své existence. Sbor čítá 64 členů a má velmi aktivní dámské zastoupení – družstvo žen získalo za posledních 10 let téměř stovku pohárů a významných soutěžních ocenění. Z hlediska ochrany zdraví a majetku se SDH v posledních letech podílel především na likvidaci následků povodní v oblasti Křin-

ce, ale i v Dymokurech samotných, kde do roku 2013 nikdo povodeň nepamatoval.

Oslava výročí je plánována na letošního 20. června. Pro dymokurské hasiče se stane událost ojedinělou, neboť sbor dostane poprvé v dějinách svůj prapor. Doufejme, že se vyplácí dlouhá práce na jeho přípravě, že bude zčásti originální a bude svým provedením dokreslovat jak dějiny, tak současnost sboru. Vedle tradičních sportovních klání v požárním

úvodu budou připraveny ukázky zášahové techniky. Tradičně nejpopulárnější, zejména mezi dětmi, je obsluha potahové ruční stříkačky – tzv. koňky z roku 1891. Oslavy večer vyvrcholí vystoupením koncertem skupin několika hudebních žánrů. Všichni přátelé hasičů jsou srdečně zváni.

*Waldemar Grutke,
jednatel SDH Dymokury*

Povídání o školách (žitovlické a rožďalovické)

„Podporuj vše, co poslouží školství tvé obce!

Nic lepšího nemůžeme přát našim dětem, kromě zdraví, než dobré vzdělání.“

To není úryvek ani ze Starého zákona ani z nějakého současného, ale z Desatera dobrého starosty Občanské nauky a výchovy pro I. a II. třídu měšťanských škol z roku 1935.

Škola, kolik významů má tento výraz? Škola základní, střední, vysoká, obecní nebo venkovská. Všechna ta označení vyjadřují náš vztah ke škole v určité etapě našeho života, ale i vztah společnosti k poznání. Není už podstatné, kdy naši předci zasedli poprvé do školních lavic, důležité je to, že se proto snažili vytvořit co nejlepší podmínky. To dalo vzniknout úvodnímu mottu a následně desítkám či stovkám obecních škol.

I u nás v Žitovlicích dokázali místní občané postavit v celku krátké době svou Obecní školu. To bylo někdy kolem roku 1875. Dodnes stojí na návsi hned vedle kostela. Naproti stál obchod, hospoda, o kousek dál stála selská stavení s největší držbou půdy v obci.

Žáci tehdejší školy v Žitovlicích

Archivní záběr na pionýry před vstupem do školy v Žitovlicích

To všechno platilo jen do určité doby. Nejdříve skončily statky, jedni sedláci byli vystěhováni a statek zbořen. Druhý zbořen nebyl, zato se o něj museli majitelé dělit s ostatními. Pak skončil obchod a s nimi hospody. Došlo i na školu, výuka se vytratila i s lidmi a jejich ratolestmi do nového fenoménu: „vesnička má středisková“. Paradoxně nejdéle vydržel sloužit kostel. Dlužno dodat, že zde v krátké době vznikl nový obchod a udrželo se jedno pohostinství. Co ale neskončilo do revoluce, skončilo po ní. Kostel, obchod i pohostinství.

Výstavba školy (cca 1875)

Současný stav školy

DOBA SE PŘECE VYVÍJÍ...

Ale zpátky ke škole. Z těch několika málo fotografií je jasné vidět posun vztahu společnosti k venkovu a venkovským školám. Nejprve byly plné obce obyvatel a tím plné jednotřídky, účta ke škole a vědění. Tak to fungovalo i tady v Žitovlicích a Pojedech. S ideologickým zlomem se vše změnilo. „Vesničky mé střediskové“ si spolu s budováním družstev postupně rozebraly naše obyvatele i s jejich potomky. Přesídlení a vykořenění místních obyvatel už nedokáže nic změnit.

Z naší školy se najednou stalo skladiště civilní obrany. Červeně zatřená okna a na stropěch přimontované drážky na pověšení čehosi, co nás mělo ochraňovat v případě války. Vznikla tu knihovna a úřadovna národního výboru. Knihovna ale měla stejný osud jako vše předchozí a po revoluci zanikla, nebyla poptávka. Technický stav budovy je kritický a bohužel mimo možnosti našeho rozpočtu. Můžeme jen doufat v dotační peníze.

Červeně zatřená okna

Vešáky na stropu

Až sem to nepřipadne spoustě lidem, co to tu znají a dokonce co tu žijí, nijak podivné. Za ta léta si člověk zvykne. Doba se přece vyvíjí, ano to je pravda. Doba se ale vyvinula tak, že po uplynutí několika desítek let se začínají objevovat problémy i ve školách „vesniček střediskových“. Vše tomu vévodí fenomén peněz. Kolik si zajistíš žáků, tolik dostaneš peněz na provoz. Radnice i vedení školy tak zaměstnává získat co nejvyšší počty dětí při zápisech jak do školy, tak do školky. Rodiče rádi využijí možnosti umístit své dítě do školky v místě bydliště, ale školu, tu už si přece může podle zákona vybrat i jinde. A třeba i v okamžiku kdy má ratolest nevyhovující prospěch, stává se z rodičů kvalifikovaný pracovník školní inspekce s výbornou znalostí té dané školy a převádí své dítě do jiné školy.

Píše se rok 2015. Rožďalovice mají krásnou velkou školu i školkou - barevnou, teplou, čistou a ve škole tělocvičnu, počítačovou učebnu, interaktivní tabule, venkovní posezení, jídelnu, družinu. Děti jezdí na výlety, sportovní soutěže, školy v přírodě.

Co se bude psát třeba v roce 2020? Je na nás všech v okolí, v Žitovlicích i Pojedech, aby jich na tak velkou školu nebylo málo a dále jich neubývalo.

Doufám, že nenastane okamžik, kdy bychom jen bezmocně sledovali postupný zánik našich obcí, protože likvidací například Obecní školy v Žitovlicích zmizela poslední kulturní výspa obce, poslední šance pro ty, kteří tady ještě chtějí žít a ne jen dožít.

Nyní se bývalé prostory školy využívají ke každoročnímu pořádání maskarního karnevalu pro děti (foto z letošní akce)

Za Žitovlice a Pojedy přeje hodně úspěchů panu starostovi Kapalovi, obecnímu zastupitelstvu a panu řediteli Mgr. Kotlářovi při plnění tak zodpovědného úkolu, jako je vzdělávání našich dětí či našich vnoučat.

Ing. Josef Kříž (starosta obce Žitovlice a Pojedy)

Město Rožďalovice Vás

srdečně zve na kulturní den

8.00 – 9.00 hod.

základní škola

RANNÍ JÓGA

pod vedením certifikovaného učitele jógy Mgr. Tomáše Waltera
(podložky s sebou)

9.00 – 12.00 hod.

základní škola

VÝTVARNÁ DÍLNA, KERAMICKÁ DÍLNA, DŘEVÍČKOVÁ DÍLNA, JÍZDA ZRUČNOSTI NA KOLE, SPORTOVNÍ ČTYŘBOJ

vše probíhá souběžně na zahradě a sportovním areálu školy
(v případě špatného počasí v budově školy)

13.00 – 15.00 hod.

sál Radnice

ŠKOLNÍ AKADEMIE

kulturní vystoupení dětí z mateřské školy a žáků základní školy

15.00 – 19.00 hod.

Galerie Melantrich

ROŽĎALOVICE V PROMĚNÁCH ČASU NA POHLEDNICÍCH A FOTOGRAFIÍCH

ze sbírky pana Ing. Pavla Hančara

JAK SE DĚLÁ MINCE A MEDAILE

Majka Wichnerová

JEDEN ROŽĎALOVÁK A OSTATNÍ

z tvorby pana Ing. arch. Jiřího Vorla a jeho přátel

19.30 – 21.00 hod.

kostel sv. Havla

LENKA FILIPOVÁ & BRNO STRINGS

vystoupení známé zpěvačky se smyčcovým oktetem

21.30 – 22.30 hod.

sál Radnice

AMORTALE

amor-mortale-amortale, autorská inscenace o třech dějstvích,
prologu a epilogu inspirovaná básnickou tvorbou Miloše Horanského,
taneční pouť pro stárnoucího muže a ženu; tělo, hlas a stín
námět a režie: Hana Strejčková

22.30 – 24.00 hod.

sál Radnice

VERNISÁŽ VÝSTAVY KRESEB K PŘEDSTAVENÍ AMORTALE

kresby inspirované poezií Miloše Horanského: Martin Sausage Dohnal

N A Š E A R T M Ě S T O

NYMBURSKÝ
deník

Lenka Filipová

smyčcový oktet

& Brno Strings

27. června 2015 od 19.30 hod.
Kostel sv. Havla v Rožďalovicích

Vstupné: 350 Kč

Předprodej na MěÚ v Rožďalovicích od 15. 4. 2015

Výtěžek z koncertu bude věnován HANDICAP CENTRUM SRDCE, o.p.s. Poděbrady

Mediální partneři:

NYMBURSKÝ
deník

Sobota 21. března – výlov rybníka v Doubravanech

Foto: Jiří Rejsek

